

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

26 października - 1 listopada 2023 r., nr 1279

„Wilno moja miłość” – plenerowa wystawa fotografii Jerzego Karpowicza

Kronikarz polskości

Na skwerze Konstantinasa Sirvydasa w Wilnie można obejrzeć wystawę fotografii wybitnego wileńskiego fotografa Jerzego Karpowicza, pod tytułem „Wilno moja miłość”. Autor powiedział, że przedsięwzięcie jest poświęcone 700. rocznicy założenia stolicy Litwy.

Jerzy Antoni Karpowicz, urodzony w 1942 roku w podwileńskiej wsi Okmianka, nazywany jest kronikarzem życia Polaków na Litwie. Z kronikarskim zapałem i pasją do dziś dokumentuje wydarzenia kulturalne na Wileńszczyźnie.

„Jerzy Karpowicz, artysta fotografik, rzetelnie zasłużył na miano kronikarza polskości na Litwie. Trudno doszukać się polskich imprez, czy wydarzeń kulturalnych w Wilnie, bądź w innych miejscowościach na Litwie, których nie rejestrowałby ten znakomity artysta” – podkreśla Towarzystwo Projektów Edukacyjnych, które przygotowało wystawę.

Fotografie Jerzego Karpowicza, które można zobaczyć na wystawie, przedstawiają Wilno. „To, które znacie, i to, którego już nie ma. Architektura w pracach Pana Jerzego Karpowicza niemalże ożywa. To, co szczególnie przyciąga do fotografii, to ich niesamowite kolory, na które

artysta musiał wyczekiwać miesiącami” – wskazują organizatorzy wystawy. I cytują słowa fotografa Jerzego Karpowicza: „Kiedy mam do czynienia z architekturą, pejzażem [...] dopilnuję odpowiedniej chwili oświetlenia. Niekiedy mogą czekać na nią nawet rok, bo wiem, że np. wewnątrz danego kościoła ujrzę w całej świetności wówczas, kiedy wiosenne promyki słońca oświetlą go w południe...”

Jerzy Karpowicz fotografuje od początku lat 50. ub. wieku, fotografią artystyczną zajmuje się od 1977 roku. Jest członkiem Związku Fotografików Litwy. Miejsce szczególne w jego twórczości zajmuje fotografia dokumentalna oraz fotografia reportażowa, w zdecydowanej większości poświęcona Wileńszczyźnie.

Jest autorem i współautorem wielu wystaw fotograficznych; indywidualnych oraz zbiorowych – na

Dokończenie na s. 7

Wisaginia – XXIV Festyn Kultury Polskiej



FOT. ????????

W minioną sobotę, 21 października, w mieście Wisaginia odbył się XXIV Festyn Kultury Polskiej, organizowany przez Wisagiński Oddział Związku Polaków na Litwie. Już tradycyjnie kończy on maraton świąt promujących polską kulturę na Litwie, organizowanych przez poszczególne oddziały ZPL od Pomorza do Ziemi Smołweńskiej.

Tegoroczny Festyn w Wisaginie, w odróżnieniu od poprzednich lat, nie zgromadził dużej ilości zespołów i wykonawców – podstawowym jego akcentem były obchody jubileuszu

Dokończenie na s. 6

135. rocznica urodzin Michała Sopoćki, księdza, spowiednika św. Faustyny Kowalskiej, założyciela Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego

Apostoł Miłosierdzia Bożego

Ksiądz Michał Sopoćko urodził się 1 listopada 1888 roku w Juszejszczyźnie, zwanej też Nowosadami, w powiecie oszmiańskim. Po ukończeniu szkoły miejskiej w Oszmianie wstąpił w 1910 roku do Seminarium Duchownego w Wilnie. Święcenia kapłańskie otrzymał dnia 14 czerwca 1914 roku.

W latach 1914-1918 był wikariuszem w parafii Taborzyskiej. W 1918 roku wyjechał do Warszawy i podjął studia w zakresie teologii moralnej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego, które ukończył magisterium w 1923 roku, a w 1926 roku uzyskał tam tytuł doktora teologii. W latach 1922-1924 studiował także w Wyższym Instytucie Pedagogicznym. Od 1919 roku był

Dokończenie na s. 20



FOT. ARCHIWUM

Maksyma tygodnia:

„Czas i zdrowie to dwa cenne skarby, których nie rozpoznajemy i nie doceniamy, dopóki się nie wyczerpią”.

Denis Waitley



FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Niebowskazy

MIŁOŚĆ

*Jest miłość trudna
jak sól czy po prostu kamień do zjedzenia
jest przewidująca
taka co grób zamawia na dwie osoby
niedokładna jak uczeń co czyta po łóbkach
jest cienka jak opłatek bo wewnątrz wzruszenie
jest miłość wariatka egoistka gapa
jak jesień lekko chora z księżycem kłamczuchem
jest miłość co była ciałem a stała się duchem
i ta co nie odejdzie – bo znów niemożliwa*

Ks. Jan Twardowski

Rozpoczęła się akcja zapalania zniczy w miejscach pamięci narodowej

Lekcja historii i patriotyzmu

Polscy dyplomaci na Litwie przed zbliżającą się uroczystością Wszystkich Świętych i Dniem Zadusznym, przypadającymi 1 i 2 listopada, rozpoczęli akcję odwiedzania miejsc pamięci narodowej i zapalania zniczy.

Na Litwie jest około 600 takich miejsc; w ciągu ośmiu najbliższych dni zostanie odwiedzonych 56. – Jest to nasz, reprezentantów państwa polskiego, obowiązek, ale też szczególne przeżycie, lekcja historii i patriotyzmu – powiedziała Irmína Szmalec, kierownik Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Wilnie.

Jako pierwszy zapalił znicze i złożył kwiaty przy pomniku powstańców listopadowych w Górnych Ponarach, upamiętniającym bitwę o Wilno, jaką stoczyły oddziały polsko-litewskie z rosyjskimi w czerwcu 1831 roku, attaché ds. obrony płk Sławomir Pawlikowski. Dyplomata oddał hołd tysiącom osób zamordowanych w lesie ponarskim w czasie II wojny światowej przez oddziały SS i kolaborującej z Niemcami litewskiej policji. Zapalono znicze na grobach żołnierzy AK w podwileńskich Skorbutach i Piktokańcach oraz w Kolonii Wileńskiej.

W następnych dniach dyplomaci odwiedzą miejsca polskiej pamięci narodowej rozsiane na Wileńszczyźnie, a także w Olicie, tuż przy granicy z Polską, Druskienikach, Oranach i Kopciowie.

Akcja zakończy się 1 listopada oddaniem hołdu spoczywającym na wileńskiej Rossie polskim żołnierzom oraz marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu, którego serce spoczywa na tym cmentarzu.

W akcji zapalania zniczy pracownikom ambasady polskiej w wielu przypadkach towarzyszą miejscowi Polacy, którzy na co dzień opiekują się grobami. Jest to okazja do spotkania, rozmowy, ale też oceny stanu tych miejsc.

Z inicjatywy Ambasady RP w Wilnie powstał katalog, umieszczo-

ny na stronie <https://www.naszapamiec.pl/>, który zawiera informację o spoczywających tu polskich bohaterach.

Miejsca, które będą odwiedzane przez pracowników Ambasady RP

CZWARTEK, 26 PAŹDZIERNIKA 2023 R.

Radca Ambasady RP w Wilnie Ireneusz Janion

NIEMENCZYN kościół 9.45
NIEMENCZYN cmentarz 10.00
SUŻANY 10.45
BALINGRÓDEK 12.30
MAGUNY 13.00
BUJWIDZE 13.30

PIĄTEK, 27 PAŹDZIERNIKA 2023 R.

Kierownik Wydziału Polityczno-Ekonomicznego, I Radca Ambasady RP w Wilnie Andrzej Dudziński w towarzystwie małżonki Justyny Dudzińskiej

BORUNELE 9.30
KAWSZEDOŁY 10.00
PODBRZEZIE 10.30
GLINCISZKI 11.15
DUBINKI 12.45
SZYRWINTY 14.00

PIĄTEK, 27 PAŹDZIERNIKA 2023 R.

I Radca Ambasady RP w Wilnie Anna Kozłowska-Stupek oraz I Sekretarz Ambasady RP w Wilnie Daniel Stupek

PODBRODZIE 10.00
ŚWIĘCIANY 11.00
NOWE ŚWIĘCIANY 11.45
HODUCISZKI 13.00

SOBOTA, 28 PAŹDZIERNIKA 2023 R.

Ambasador RP na Litwie Konstanty Radziwiłł w towarzystwie Kierownika Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Wilnie, Konsula RP Irmíny Szmalec (towarzyszy M.Sokalski)

MEJSZAGOŁA (cmentarz) 9.00
MEJSZAGOŁA (grób ks. J.Obrembskiego) 9.30
DUKSZTY PIJARSKIE 11.00

KURKLISZKI 11:40
DOWGIERDZISZKI 12.20
TROKI 12.45
STARE TROKI 13.15

NIEDZIELA, 29 PAŹDZIERNIKA 2023 R.

Kierownik Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Wilnie, Konsul RP Irmína Szmalec (towarzyszy M. Sokalski)

MAMOWO I 8.45
ORANY 10.00
DUBICZE 11.00
MARCINKIAŃCE 12.00
DRUSKIENIKI 13.00
KOPCIOWO 15.00
JUSTIANÓW 15.30
KRYKSZTANY 16.15
OLITA 17.00

ŚRODA, 1 LISTOPADA 2023 R.

Kierownik Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Wilnie, Konsul RP Irmína Szmalec w towarzystwie Rady Ambasady RP w Wilnie Urszuli Grebieniów (towarzyszy M. Sokalski)

· CMENTARZ NA STAREJ ROSSIE (Mauzoleum Matki i Serca Syna) 14.00

· CMENTARZ NA STAREJ ROSSIE (Kaplica Powstańców Styczniowych) 14.15

· CMENTARZ NA NOWEJ ROSSIE (Kwatera Polska – przejście przez Cmentarz na Starej Rossie) 14.30

· CMENTARZ NA ANTOKOLU 15.00

· CMENTARZ PARAFIALNY PRZY KOŚCIELE ŚW. PIOTRA I PAWŁA 15.00

Dyplomaci oraz pracownicy Ambasady RP w Wilnie wezmą udział w corocznej akcji „Świąteczko dla Rossy”, organizowanej przez Społeczny Komitet Opieki nad Starą Rossą, m.in. przy wsparciu Ambasady RP w Wilnie, która się rozpocznie 1 listopada o godz. 14.00.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Transmisja Mszy św. z kościoła w Rudominie

W niedzielę, 29 października TVP Wilno będzie transmitować Mszę św. z kościoła Matki Bożej Dobrej Rady o godz. 12.00. Ofiarę Mszy św. będzie celebrować proboszcz parafii rudomińskiej ks. Jan Matusiewicz.

Pierwszy kościół w Rudominie został wzniesiony prawdopodobnie w XV wieku. Drugą świątynię zbudowano w 1714 r. Odnowił ją w 1832 r. hrabia Michał Tyszkiewicz. Po powstaniu styczniowym kościół przekształcono w cerkiew prawosławną. W 1905 r. po przyjęciu ustawy tolerancyjnej



mieszkańcy, Rudomina czynili starania o wybudowanie nowego kościoła. W 1907 r. uzyskano pozwolenie na jego budowę. Drewniany kościół pw. MB Dobrej Rady został zbudowany w 1909 r. według projektu architekta Michała Dubowika w stylu neogotyckim. Został poświęcony 23 grudnia 1909 r. przez administratora diecezji wileńskiej ks. Kazimierza Michalkiewicza i nowo mianowanego proboszcza parafii rudomińskiej ks. Juliana Raczkowskiego. Posługę duszpasterską jako proboszczowie parafii rudomińskiej w okresie międzywojennym pełnili księża: Józef Hajdukiewicz, Longin Iwanczyk, Leon Pukianiec, Juozas Urbonas, Zenonas Potiejunas, Raimundas Varaneckas, Witold Zuzo, Wiktor Bogdziewicz. Obecnie, od paru miesięcy proboszczem jest ks. Jan Matusiewicz. Organistami parafii rudomińskiej; kolejno byli od 1943 r. Antoni Kaczanowski, Wincenty Termion, Ignacy Raudo i nieodżałowanej pamięci Jan Drutel. Obecnie podczas nabożeństw na organach gra Margarita Rita Kulevičiūtė.

Utworzyć aleję jarzących się jodełek w Trokach

Choć jeszcze do świąt Bożego Narodzenia mamy dwa miesiące, już teraz zachęca się mieszkańców Trok, instytucje, organizacje do upiększenia dekoracjami świątecznymi swych domów i siedzib, szczególnie ulicę Karaimu jarzącymi się choinkami i instalacjami bożonarodzeniowymi. Tak ma powstać świąteczna aleja na tej ulicy. Chętni do udziału w tym projekcie muszą do 18 listopada zarejestrować się pod nr tel.+370 646667493 lub emailem evelina.sochiene@trakai.lt. W okresie bożonarodzeniowym na ulicy Karaimu będzie czynny kiermasz. Chętni handlowania muszą zarejestrować się pod nr. tel. 8(528)55730 lub emailem trakai@trakai.lt.

Karta Troczanina

Jak poinformował samorząd rejonu trockiego tzw. Karta Troczanina zostanie gratisowo przedłużona o jeden rok. Ci, którzy jej nie mają, mogą ją nabyć za symboliczną opłatą w Centrum Informacji i Turystyki i na Dworcu Autobusowym w Trokach. Więcej informacji o Karcie Troczanina można uzyskać na stronie internetowej <https://trakeciokorte.lt>.

Więcej dziewczynek

Wydział cywilnej metrykacji informuje że we wrześniu br. w rejonie trockim 42 pary zawarły związek małżeński. Urodziło się 22 dzieci: 8 chłopczyków i 14 dziewczynek. Zmarło 30 osób: 13 mężczyzn i 17 kobiet.

Wystawa malarska w Grendawie

Do końca października w bibliotece publicznej w Grendawie można oglądać wystawę malarstwa Virginiji Aliukonė pt. „Bogowie i znaki”. Tworzą ją obrazy przedstawiające postacie z zapomnianych bajek, legend.

Komedia „Prococtwo dla Litwy”

26 października w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 18.00 odbędzie się pokaz nowego filmu litewskiego „Prococtwo dla Litwy („Pranašyste Lietuvai”). Jest to patriotyczna przygodowa komedia dla całej rodziny w reżyserii Ruslana Abdulajewa.

Poobiednik dla seniorów w Szawlach

28 października w ośrodku kultury w Szawlach o godz. 14.00 odbędzie się poobiednik dla seniorów. Z koncertem wystąpią zespół wokalny seniorów „Pagoda” z Niemenczyna, lokalna grupa taneczna kobiet „Mėlsvė”.

Jesienna wieczornica w Anciuinach

28 października w ośrodku kultury w Anciuinach o godz. 16.00 odbędzie się jesienna wieczornica pt. „Z miodu i ziół”. Z koncertem wystąpią zespół folklorystyczny z rejonu wilkomierskiego „Siemanys”, grupa muzyczna z Bagasławiszek i miejscowa kapela wiejska.

Jan Lewicki



Tylko wyborcy mogą wyrzucić z Sejmu szaleńców



Redakcja portalu Delfi zdobyła dokument wewnętrzny rządzącej partii „Laisvė”, w którym ta w detalach opisuje, co należy zrobić, by wymusić na Sejmie przyjęcie priorytetowej dla marginalnej partycji ustawy o jednopłciowych związkach partnerskich.

Dokument, który Delfi upubliczniło, pokazuje dwie sprawy. Po pierwsze, pokazuje determinację kierownictwa laisvietisów, by za wszelką cenę przeforsować prawo, dla którego ta partia tak naprawdę zaistniała, została wypromowana i przepchną do Sejmu. Po drugie, unaoacza prawdziwą twarz partycji lansującej się jako demokratyczna, nowoczesna i tolerancyjna. Treść dokumentu, nad którą w niniejszym komentarzu się pochylimy, pokazuje bowiem, że działania partii przypominają raczej działania gangsterów niż organizacji demokratycznej, jaką z założenia ma być organizacja polityczna.

Z lektury dokumentu wynika, że Zarząd Laisvė z największą skrupulatnością, co do jednego wręcz głosu parlamentarzysty wyliczył, jakim poparciem cieszy się w Sejmie ich sztandarowy projekt. Niestety, wyszło z badania, że mimo ogromu włożonych starań projekt nie ma większości. Sami laisvietisy prognozują, że gdyby Sejm obradował w pełnym składzie, to za ich rewolucyjną ustawą głosowałoby 64 posłów, 59 byłoby przeciwko. Resztę 18 parlamentarzystów laisvietisy zaliczają do wahających się, których można jeszcze przekabacić na swoją stronę.

Potem w dokumencie następuje aptekarska wręcz analiza profili posłów, co do których można by użyć presji i wymusić na nich głosowanie (albo przynajmniej absencję podczas głosowania) zgodnie z oczekiwaniem. Z dokumentu wynika, że w szeregach samej koalicji posłów do złamania jest dziesięć – 8 konserwatystów i 2 liberatów od Čmilytė-Nielsen. Jakże metody łamania proponują politycy najbardziej „tolerancyjnej” partii? Otóż przede wszystkim zamierzają szantażować konserwatystów zablokowaniem wszystkich ich potencjalnych kandydatów na komisarzy do Komisji Europejskiej (w tym i Gabrielusa Landsbergisa), jacy mają być zgłaszani już po czerwcowych wyborach do Parlamentu Europejskiego w następnym roku. Będą szantażować Gabrielusa end company w tym czułym miejscu, chyba że sama wierzuszka konserwatystów zacznie szantażować swych własnych posłów opornych wobec rewolucji kulturowej, jaką laisvietisy próbują narzucić Li-

twie. Metody szantażowania, od razu powiem, nie są zbyt wyrafinowane. Są raczej proste jak cep. Dokument „Laisvė” proponuje konserwatystom, kto z ich partii nie zgłasza za jednopłciowymi związkami, temu kierownictwo konserwatystów ma zabrać pieniądze na zbliżającą się już kampanię wyborczą do parlamentu (na jesieni przyszłego roku). Względnie w ogóle pozbawić krnąbrnych posłów nie poddających się szantażowi możliwości startu w okręgach jednomandatowych. W tym przypadku szantaż jest szczególnie chybiony, nawiasem mówiąc, bowiem konserwatysta, który by zgłosił za nieobyczajnymi związkami, i tak nie miałby czego szukać w okręgu jednomandatowym szczególnie w terenach wiejskich. Ale to tylko dygresja.

Szantaż w planach laisvietisów ma nastąpić natychmiast, bowiem czas ucieka i jesienna sesja parlamentu jest statnią szansą, by tęczęwą ustawę przepchnąć. Sesja wiosenna będzie już bowiem przedwyborczą i Zarząd „Laisvė” przystojnie ocenia, że konserwatysty w obawie przed gniewem wyborców jeszcze bardziej wystraszą się ich priorytetu niż po ostatnich wyborach samorządowych, w których landsbergiści stracili ponad 2/3 swych merów (na całej Litwie zostało im ich tylko czterech). Nawet nie orientująca się w płciach ludzkich szefowa rządu Ingrida Šimonytė, świadoma katastrofy w razie dalszego popierania nieobyczajnych związków, zaczęła przebąkiwać, że ustawa laisvietisów w obecnym Sejmie może być nie przyjęta.

Takie słowa premierki wręcz „siutina” (wkurzają) partię ministerki Armonaitė. Aušrinė Armonaitė nie tak dawno przecieży jeszcze przechwalała się, że projekt w Sejmie cieszy się dużym poparciem, a tu kubał zimnej wody na tęb jej wylewa nawet sojuszniczka w tęczęwą rewolucji przewodnicząca Sejmu Viktorija Čmilytė-Nielsen, która będąc bardziej przystojna na umyśle, przestrzega, że „zimne i okropne liczby pokazują, iż 71 głosów obecnie (dla projektu ustawy) nie ma”. Tytuł bowiem głosów potrzeba zwolennikom genderowej rewolucji, by odrzucić potencjalne weto prezydenta. Ponoć doradcy Gitanasa Nausėdy niedwuznacznie suponują, że takie weto będzie.

Ale laisvietisy i na tym froncie mają być twardzi jak spiż. W dokumencie bowiem widnieje też osobny plan, jak w razie czego ma być szantażowany prezydent. Tutaj cały plan jest nakierowywany na zagranicę. Zarząd „Laisvė” zamierza alarmować w sprawie ich jednopłciowych związków, co do których im demokracja sejmowa nie służy, wszystkie możliwe zagraniczne przedstawicielstwa na Litwie, poczynając od przedstawicieli dyplomatycznych rezydujących w naszym kraju, poprzez engeosy (organizacje pozarządowe finansowane ze środków zagranicznych, przede wszystkim soro-

szowskich i unijnych) i na dużych międzynarodowych koncernach kończąc. Taka zmasowana akcja ma prezydenta postawić w sytuacji albo, albo. Albo podpisujesz naszą sztandarową ustawę, albo zaszokujesz międzynarodowemu wizerunkowi naszego kraju, który lideruje na arenie międzynarodowej w dziedzinie praw człowieka. Jeżeli odważysz się zawetować, do szantażu dorzucimy też klimat inwestycyjny na Litwie, o którego pogorszenie zadamy w razie czego. Jak nazwać taki plan? Litewską Targowicą?!

Gdy przewodnicząca partii „Laisvė” Aušrinė Armonaitė (cóż za kolaps językowy – używać słowa „wolność” w kontekście metod działania „wolnościowej” partii, to naprawdę perwersja) została zapytana przez Delfi o wewnętrzny dokument jej partii, który właśnie wyciekł, to polityczka powieką nawet nie drgnęła, by okazać jakiegokolwiek zaangażowanie z powodu szokującej treści pisma. Potwierdziła, że istnieje, ale go komentować nie zamierza. Powiedziała jedynie, że „faktem jest, iż „Laisvės partija” mobilizuje poparcie i szuka wszystkich możliwych sposobów na przyjęcie ustawy”.

No cóż, Armonaitė komentować nie chce, to skomentujmy my. Sądzę, że w normalnych czasach i normalnej demokracji upublicznienie takiego dokumentu jakiegokolwiek partii powodowałoby, że zostałaby ona natychmiast i na pysk wyrzucona poza nawias partii demokratycznych. Bowiem metody, jakich ona zamierza używać, by wymusić na posłach głosowanie zgodnie z jej wolą, pokazują, że „Laisvė” z wolnością i demokracją nie ma nic wspólnego. Jej działania nakierowane na szantaż, zastraszanie posłów pasują bardziej do organizacji quasimafijnej, niż do partii politycznej. Są zaprzeczeniem i kpina wręcz z założenia o wolnym mandacie posła, który ma pełnić wyłączenie w oparciu o swe przekonania polityczne i wolność sumienia.

Również otwarte i cyniczne lekceważenie opinii publicznej przez „Laisvė” jest szokujące. 75 proc. obywateli według sondaży sprzeciwia się ustawie legalizującej jednopłciowe związki partnerskie. Co na to „Laisvė”? Ustami swego guru w tym temacie posła Vytautasa Raskėvičiausa odpowiedziała. Poseł Raskėvičius, przewodniczący komitetu praw człowieka (cóż znowuż za perwersja), odrzekł swego czasu, że zdanie obywateli ma – by tak rzec – w głębokim poważaniu. Kicha na nie. Tak jak kichano na Zachodzie. Poseł Raskėvičius powiedział, że na Zachodzie przecieży też w swoim czasie podobne ustawy wywoływały sprzeciw obywateli, ale gdy zostały przyjęte, wszystko ucichło. Podobnie będzie u nas, zakomunikował.

Rewolucyjnych szaleńców z Sejmu mogą pogonić tylko wyborcy, którymi poseł Raskėvičius tak gardzi. Innej rady nie ma...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Marzenia o większej ilości dni wolnych od pracy

Wielu ludzi marzy o dłuższym weekendzie, który trwałby przynajmniej trzy dni. Dla części pracowników to marzenie stało się rzeczywistością – pracują 4 dni w tygodniu. Tymczasem przedstawicielom branży przemysłowej



taki model pracy jest nie do przyjęcia. Kategorie nie zgadzają się z tym, by pracownicy pracowali krócej za takie same wynagrodzenie... Ostatnie skrócenie tygodnia pracy (z 6 do 5 roboczych dni) miało miejsce prawie przed stu laty, gdy to Henry Ford skrócił tydzień pracy dla pracowników swego zakładu, pozostawiając bez zmian wysokość płacy zarobkowej. Krajowi ekonomiści podliczyli, że obywatele Litwy pracują nieco dłużej niż wynosi średnia krajów Unii Europejskiej, ale krócej niż np. Japończycy i Amerykanie.

Niepokój mieszkańców z powodu nie dotrzymania obietnicy



Mieszkańcy Litwy są zaniepokojeni tym, że złożona przez rząd obietnica zrekomensowania części wydatków za zainstalowanie słonecznych elektrowni w wysokości 40 mln euro, na razie nie jest realizowana.

Odpowiedzialna za wypłatę kompensat agencja obiecuje rozstrzygnąć tę kwestię w najbliższym czasie, a wynikił sytuację tłumaczy zbiegiem nieprzewidywanych okoliczności. Ekspert od spraw energetyki stwierdził, że zaistniała sytuacja nie sprzyja popularyzowaniu baterii słonecznych i apeluje o jak najszybsze rozwiązanie drażliwej kwestii. Operator Sieci Rozdzielczych (ESO) poinformował, że obecnie na Litwie jest 84 tys. producentów i użytkowników energii pozyskiwanej za pośrednictwem baterii słonecznych, a ogólna moc produkcyjna wynosi 870 MW.

Łyżwiarka figurowa zaskarżyła decyzję prezydenta w sądzie

Mieszkająca w Rosji łyżwiarka figurowa Margarita Drobiazko zaskarżyła w sądzie decyzję prezydenta Gitanasa Nausėdy o pozbawieniu jej obywatelstwa Litwy. Drobiazko obywatelstwo kraju nad Niemnem w trybie wyjątkowym otrzymała przed 30 laty w uznaniu jej zasług i dokonania dla litewskiego sportu. Urząd Prezydenta został zobowiązany przez sąd, by do 30 października br. przedstawił motywy i dowody, na podstawie których łyżwiarce odebrano obywatelstwo Litwy. Łyżwiarka zwróciła również uwagę na to, że Departament Bezpieczeństwa Litwy uznał, że Drobiazko nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego kraju.



Popyt na samochody elektryczne będzie tylko wzrastał



Z danych statystycznych wynika, że każdego miesiąca br. liczba samochodów elektrycznych na Litwie wzrasta średnio o 500 sztuk. Aistė Gasiūnienė, rzeczniczka prasowa Ministerstwa Komunikacji stwierdziła, że wzrost popytu na auta o napędzie elektrycznym nie powinien dziwić. Jej zdaniem w przyszłości, po rozbudowie sieci stacji ładowania samochodów elektrycznych w kraju, ten trend jeszcze bardziej wzrośnie. W celu ulepszenia i ułatwienia podróżowania za pośrednictwem samochodów elektrycznych, stacje ładowania planuje się rozmieścić na odległości co 50 km. W latach 2014–2020 na magistralach Wilno-Kłajpeda, Wilno-Poniewież i innych odcinkach dróg państwowych przy pomocy środków unijnych urządzono 26 publicznych stacji ładowania samochodów.

12-19
listopada
2023 r.



ŚWIĘTA MARYJO

ODPUSTY OPIEKI NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, MATKI MIŁOSIERDZIA

CODZIENNY PROGRAM OPIEK

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele (w jęz. polskim)
Godz. 07.30 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim)
Godz. 08.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim)
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele (w jęz. polskim)
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele (w jęz. polskim)
Godz. 10.30 – Nowenna i modlitwa za kapłanów w kościele (w jęz. litewskim)
Godz. 11.00 – Msza św. w kościele (w jęz. litewskim)
Godz. 13.00 – Msza św. w kościele (w jęz. polskim)

Godz. 15.00 – Msza św. w kościele (z wyjątkiem niedziel)
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. polskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w kościele (w jęz. polskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w językach obcych, z wyjątkiem niedziel)
Godz. 18.00 – Akatysta ku czci NMP w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim)
Godz. 19.00 – Msza św. w kościele (w jęz. litewskim)

SOBOTA, 11 LISTOPADA

Inauguracja Odpustu

Godz. 16.00 – Różaniec. W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 17.00 – Adoracja Najśw. Sakramentu w kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 18.00 – W intencji parafii i odwiedzających świątynię. W kościele (w jęz. litewskim i polskim)

NIEDZIELA, 12 LISTOPADA

II Dekanat Wilna

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji Archidiecezji Wileńskiej. W kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – W intencji członków kół Żywego Różańca. W kościele

PONIEDZIAŁEK, 13 LISTOPADA

Dekanat Orański

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji seniorów. W kościele
Godz. 15.00 – W intencji Domowego Kościoła. W kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. niemieckim)
Godz. 17.00 – W intencji rolników i rzemieślników. W kościele

WTOREK, 14 LISTOPADA

Dekanat Święciański i Ignaliński

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji uchodźców i migrantów. W kościele
Godz. 15.00 – W intencji wspólnoty neokatechumenalnej. W kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. włoskim)
Godz. 17.00 – W intencji pracowników mediów. W kościele

ŚRODA, 15 LISTOPADA

Dekanat Solecznicki

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji kapłanów, osób konsekrowanych. W kościele
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. angielskim)
Godz. 17.00 – W intencji licznych powołań. W kościele
Godz. 22.00 – Nocna adoracja Najśw. Sakramentu w kaplicy Ostrobramskiej

CZWARTEK, 16 LISTOPADA

Dekanat Trocki

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji uczniów i nauczycieli. W kościele
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. hiszpańskim)
Godz. 17.00 – W intencji polityków i urzędników państwowych. W kościele

PIĄTEK, 17 LISTOPADA

Dekanat Kalwarii Wileńskiej

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji pracowników służby zdrowia. W kościele
Godz. 15.00 – W intencji chorych. W kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. francuskim)
Godz. 17.00 – W intencji hospicjum. W kościele

SOBOTA, 18 LISTOPADA

Dekanat Nowej Wilejki

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji rodzin. W kościele
Godz. 15.00 – W intencji wiernych z Białorusi. W kościele (w jęz. białoruskim)
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. rosyjskim)
Godz. 17.00 – W intencji harcerzy. W kościele
Godz. 22.00 – Nocna adoracja Najśw. Sakramentu w kaplicy Ostrobramskiej

NIEDZIELA, 19 LISTOPADA

I Dekanat Wilna

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji Litwy. Celebryją Biskupi Litwy. W kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – W intencji uczestników Odpustu. W kościele

UWAGA!

Msze św. w kaplicy Ostrobramskiej w niedzielę o godz. 11.00 i 13.00 będą się odbywały przy otwartym oknie.
Ostrobramskie Centrum Pielgrzymkowe czynne codziennie w godz. od 10.00 do 19.00.
Transmisja Mszy św. o godz. 13.00 na antenie Radia „Znad Wilii” (103,8 FM).
Transmisje wideo oraz więcej informacji – www.ausrosvartai.lt/pl



Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

Ogłoszono wyniki wyborów na sołtysów w rejonie wileńskim

Mieszkańcy rejonu wileńskiego do 13 października wybierali sołtysów na kadencję lat 2023-2027. Od 2 do 6 października mieszkańcy mogli głosować elektronicznie, zaś od 9 do 13 października – w gminach według ankietowania. W sumie na terenie rejonu wileńskiego jest 158 sołectw, sołtysów wybierano w 153 z nich. Kandydatów na sołtysów nie wystawiono w 5 sołectwach. W 8 sołectwach wybory nie odbyły się, gdyż w wyborach wzięło udział niecałe 5 proc. uprawnionych do głosowania mieszkańców. W wyborach mieszkańcy wybrali ogółem 140 sołtysów. W 13 sołectwach sołtysów nie wybrano.



Tadeusz

Bardzo dobrze. Najlepiej sprawy lokalne zostały powierzone osobom znanym i godnym zaufania, czyli kandydatom ZPL, bo na nich zawsze możemy polegać w każdej sprawie.

Marek

Mieszkańcy rejonu wileńskiego postawili na rzetelnych i kompetentnych ludzi ze Związku Polaków na Litwie. Nikt o zdrowym rozsądku nie oddał swego głosu na kandydatów, którzy są związani z socjaldemokratami czyli byłymi komuchami...

Marta

Sołtysi są pośrednikami między mieszkańcami a samorządem, radni AWPL-ZChR to rozumiejąc zatwierdzili system kompensowania wydatków sołtysom za działalność. Pytanie tylko powstaje, dlaczego ich ilość w rejonie stała się mniejsza, chociaż dobrze wiemy, że liczba mieszkańców co roku wzrasta?

Ważne

Jeszcze w maju, tuż po rozpoczęciu pracy Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego nowej kadencji, została przyjęta decyzja o wsparciu finansowym dla sołtysów, postulat ten był zawarty w programie wyborczym Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin. Na mocy przyjętej decyzji zapewniono znacząco większe rekompensaty kosztów działalności sołtysów. Już od 1 lipca do końca tego roku z inicjatywy frakcji AWPL-ZChR każdy sołtys w rejonie wileńskim otrzymuje do 200 euro miesięcznie na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem swoich funkcji, a od 1 stycznia 2024 roku rekompensata będzie stanowiła do 0,2 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia? Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat i prześlij na adres info@L24.lt, a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów rozlosujemy atrakcyjne nagrody! Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Redakcja „Tygodnika Wileńszczyzny” nie ponosi odpowiedzialności za treść wypowiedzi zawartych w komentarzach użytkowników portalu L24.lt. Redakcja nie utożsamia się z poglądami opublikowanych komentarzy.

Wiedza jest kluczem do sukcesu

13 października w DKP w Wilnie odbyła się uroczysta inauguracja kolejnego – 17. roku akademickiego na Wydziale Informatyczno-Ekonomicznym Filii Uniwersytetu w Białymstoku w Wilnie. Po uroczystym wniesieniu do sali sztandaru uczelni i odegraniu hymnów państwowych Litwy i Polski obecnych witał dziekan Wydziału Informatyczno-Ekonomicznego, profesor Jerzy Halicki. Tego roku uroczystość zaszczyliła swoją obecnością przewodnicząca Sejmu Litwy Viktorija Čmilytė-Nielsen, Ambasador RP w Republice Litewskiej Konstanty Radziwiłł, prezes Związku Polaków na Litwie i Akcji Wyborczej Polaków na Litwie-Związku Chrześcijańskich Rodzin, europosel Waldemar Tomaszewski, przedstawiciele władz samorządowych Wileńszczyzny, współpracujących z Filią polskich organizacji oraz uczelni. Władze macierzystej uczelni tego roku na uroczystości reprezentował prorektor ds. kształcenia, dr hab. Krzysztof Korotkich oraz dr hab. Elżbieta Awramiuk, profesor w Instytucie Filologii Polskiej na Wydziale Filologii UwB.

reytan

Inicjatywa powstania wileńskiej filii Uniwersytetu w Białymstoku wyszła w 2004 roku od AWPL i została wpisana do programu wyborczego Akcji. Po maksymalnym



wysiłku zabiegania o utworzenie filii polskiego uniwersytetu w Wilnie pomysły i punkt programu AWPL został zrealizowany w roku 2007. Dzięki temu Filia UwB kształci młode pokolenia wileńskiej młodzieży, dla dobra polskości i Wileńszczyzny.

Aleks

To dobrze, że na Litwie można się kształcić w polskich placówkach od poziomu przedszkolnego aż po studia wyższe. Podziękowania dla wszystkich, dzięki którym to możliwe, obrońcom polskiej oświaty, ZPL, AWPL, Macierzy Szkolnej, środowiskom szkolnym i wielu ludziom dobrej woli.

Maryla

Drodzy studenci, dobrej i satysfakcjonującej nauki oraz wielu „studentkich” emocji!

M.P.

Bardzo słusznie, że prezes ZPL przypomniał podczas inauguracji

roku akademickiego niezbyt przyjemny dla przewodniczącej Sejmu RL fakt, że to koalicja rządząca liberałów i konserwatystów w 2011 roku przyjęła sławetną Ustawę o oświacie, wprowadzającą założenia, by w szkołach z polskim językiem nauczania trzy przedmioty były nauczane w języku litewskim. Co, jak odnotował prezes, jest sprzeczne z założeniami Traktatu. Ta sama koalicja uszczupliła też o 5 proc. tzw. „koszyk uczenia”, który poprzedni rząd socjaldemokratów zwiększył do 20 proc... Waldemar Tomaszewski przypomniał również o jeszcze jednym „dokonaniu” sławetnej koalicji – wyraźnym ignorowaniu braku ustawy o mniejszościach narodowych, której moc wygasła w 2010 i dotychczas nie została przyjęta nowa oraz wyraził nadzieję, że do końca swojej kadencji rządzący to uczynią.

45 lat temu Karol Wojtyła został papieżem



45 lat temu został wybrany pierwszy od 455 lat Papież nie wywodzący się z Włoch. I to zza żelaznej kurtyny. Było to prawdziwym szokiem dla ówczesnego świata. Na Placu św. Piotra ten wybór spotkał się z entuzjazmem. Sam byłem świadkiem i uczestnikiem tego wydarzenia tutaj w Rzymie – powiedział dziś rano abp Marek Jędraszewski, metropolita krakowski w homilii podczas Mszy Świętej przy grobie św. Jana Pawła II.

M.

Życie i dzieło największego Polaka ostatnich dziesięcioleci – świętego papieża Jana Pawła II, wciąż znajduje żywe reakcje u ludzi.

Pokolenie JP2

Jan Paweł II, poprzez swój długi (26 lat) i wyjątkowy pontyfikat, niejako wychował całe pokolenie młodzieży, nazywanej „pokoleniem JP2”. Umocnieni jego nauczaniem, wierni nauce Kościoła, stali się znaczącą siłą polskiego i światowego Kościoła. Niosą przesłanie

wiary dla innych młodych i dają świadectwo przykładem własnego życia.

Anna

Nasz Wielki Papież Jan Paweł II jest inspiracją dla rzesz wiernych przez następne stulecia!

K.M.

Jan Paweł II uczył nas, że aby znaleźć źródło, trzeba iść pod prąd. Prawda zawsze zwycięży!!!

Krystyna

Wielki Papież, wielki Człowiek, wielki Polak!

Wisaginia – XXIV Festyn Kultury Polskiej

Dokończenie ze s. 1
XXV-lecia miejscowego polskiego zespołu ludowego „Tumielanka”, działającego pod opieką Wisagińskiego Oddziału ZPL, którego prezesem jest Zygfryd Binkiewicz (śpiewa też w zespole). Oprócz jubilatów, którzy zaprezentowali różnorodny, ambitny program, na festynowej scenie wystąpił wspaniały Zespół Tańca Ludowego „Perła” z Niemenczyna (kierownik German Komorowski) oraz najbliższe sąsiadki - zespół wokalny z Turmontu „Srebrne pasemko” (kierownik Walerij Bogomolnikow). Festyn prowadził i widzów bawił anegdolkami, przypowiastkami, żartami doskonale znany i lubiany gawędziarz Wincuk – Dominik Kuziniewicz.

XXIV Festyn Kultury Polskiej został zainaugurowany wykonaniem poloneza Michała Kleofasa Ogińskiego „Pożegnanie Ojczyzny” w wykonaniu Świetłany Mikelskaitė – skrzypaczki, kierowniczki „Tumielanki”. Wprowadził on obecnych w minorowy nastrój – niejako stając się przesłaniem pięknej i tragicznej zarazem historii zarówno Rzeczypospolitej Obojga Narodów, jak i tzw. Kresów, obejmujących niegdyś Ziemię Smołweńską – okolice Wisaginy, na której przed laty był obecny znaczący polski pierwiastek. Polonez nagrodzony został przez widzów głośnie oklaskami, a wraz z wkroczeniem na scenę Wincuka nastrój się zmienił – witano szanownych gości oraz gospodarzy i, oczywiście, jubilatów.

Swoją obecnością święto w Wisaginie zaszczylił Ambasador Rzeczypospolitej Polskiej na Litwie Konstanty Radziwiłł, posłanka na Sejm RL z ramienia Akcji Wyborczej Polaków na Litwie-Związku Chrześcijańskich Rodzin Rita Tamašunienė, mer Wisaginy Erlandas Galaguzas, dyrektor administracji samorządu miasta Virginijus Bukauskas, prezeska Jezioroskiego Oddziału Rejonowego ZPL Teresa Narkevičienė, przedstawiciele organizacji wspólnot narodowych, zaprzyjaźnionych ze

społów i instytucji. Każdy z nich składając życzenia organizatorom Festynu i jubilatom – „Tumielance” miał dla nich wiele ciepłych słów i prezenty.

Zabierając głos ambasador Konstanty Radziwiłł gratulował organizatorom imprezy i wyraził zadowolenie, że w Wisaginie jest



dostępna polska kultura – ta z wyższej półki i ta ludowa, w atmosferze polskiej kultury kształtują się kolejne pokolenia i za to jej pielęgnowanie dziękował rodakom, wszystkim tym, którzy się gromadzą wokół słowa „Polska”. Ambasador zaznaczył, że można być lojalnym wobec państwa zamieszkania i być oddanym swojej małej Ojczyźnie. Zapewnił też, że pomimo różnych zmian, Państwo Polskie pamięta i wspiera rodaków na Litwie. Podkreślił również, że relacje pomiędzy Polską a Litwą są obecnie bardzo dobre i zapewnił, że to ma sprzyjać sytuacji mieszkających tu rodaków, którzy mogą również na niego liczyć.

O obecności polskiej kultury w Wisaginie, a także czynnym udziale przedstawicieli Związku Polaków na Litwie i członków „Tumielanki” w życiu miasta mówił w swoim wystąpieniu mer Wisaginy Erlandas Galaguzas, którego słowa potwierdził też dyrektor administracji samorządu miasta, podkreślając, że co

roku polska wspólnota organizuje festyn promujący polską kulturę, co wzbogaca miasto i życzył jubilatowi i całej diasporze polskiej sukcesów.

Witając rodaków posłanka Rita Tamašunienė gratulowała organizatorom Festynu wytrwałości oraz jubilatowi – „Tumielance” z okazji

juubileusza, podkreślając, że tu, w tak stosunkowo młodym mieście, które powstało na miejscu m. in. też polskich wsi, z potrzeby serca powstał polski zespół, by zachować polskie piosenki, polską kulturę i tradycje, które też pielęgnowają członkowie Wisagińskiego Oddziału ZPL. Posłanka przekazała również życzenia jubilatowi od Zarządu Głównego oraz prezesa ZPL i AWPL, europoła Waldemara Tomaszewskiego, dotychczas do nich miły prezent – bilety dla wszystkich członków zespołu na koncert najpiękniejszych piosenek Seweryna Krajewskiego w Wilnie. Posłanka wręczyła również jubilatowi Dyplomy Uznania ZG ZPL za pielęgnowanie polskiej kultury i krzewienie polskości, dbanie o zachowanie języka i tradycji narodowych. Dyplomy otrzymali wszyscy członkowie zespołu wraz z kierownictwem Świetlaną Mikelskaitė i Skaidrūnė Baliunaitė (ogółem 23 osoby).

Przy tej okazji warto odnotować, że „Tumielanka” działa pod egidą

Wisagińskiego Centrum Kultury i Wisagińskiego Oddziału ZPL, którego siedziba służy również zespołowi.

„Tumielanka” koncertowała na Litwie, Łotwie, w Polsce - w Zambrowie i Lidzbarku Warmińskim - miastach zaprzyjaźnionych z Wisaginią. Niejednokrotnie brała udział w Festiwalu Kultury Wileńskiej „Kaziuki – Wilniuki” w Lidzbarku Warmińskim. Wówczas w ramach imprezy tradycyjnie występowała w Szczytnie, Bartoszycach, Kętrzynie, Olsztynie, Braniewie. W sierpniu 2022 r. brała udział w uroczystych obchodach 180. rocznicy urodzin Marii Konopnickiej w Przedborzu w Polsce, gdzie została odznaczona Nagrodą Specjalną. Z okazji 20-lecia założenia „Tumielanki” zespół został odznaczony nagrodą pieniężną Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej.

Zespół jest stałym uczestnikiem świąt i imprez odbywających się w Wisaginie, takich jak Dzień Miasta, Noc Świętojańska, Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny „Rudeninės”, „Buki sveikas kaimynėlį”. Uczestniczy w tradycyjnych festynach kultury polskiej organizowanych przez oddziały ZPL. Niejednokrotnie brał udział w międzynarodowym festiwalu „Pokrovskije kołokoła”.

Ogółem zespół, na który składa się chór i kapela, liczy wraz z kierownictwem 23 osoby. Jest to najliczniejszy skład w całej historii istnienia „Tumielanki”. W zespole są ludzie 6 narodowości – łączy ich polska kultura.

Po serdecznych słowach szanownych gości i przyjaciół, wśród których nie zabrakło życzliwych pozdrowień prezeski Jezioroskiego Oddziału Rejonowego ZPL Teresy Narkevičienė, „Tumielanka” zaprezentowała się w całej krasie wykonując piosenkę „Polskie kwiaty”, a widzowie na ogromnym ekranie na scenie mogli oglądać migawki z historii zespołu, urywki kręconych przez zespół filmików z pięknymi krajobrazami okolic Wisaginy.

Następnie scena została oddana dla gości. Zespół wokalny z Turmontu „Srebrne pasemko” wykonał trzy popularne piosenki ludowe, zachęcając do śpiewania również widzów.

Młodość i temperament królowały na scenie, kiedy ukazał się na niej założony w 2004 roku Zespół Tańca Ludowego z Niemenczyna „Perła” pod kierownictwem Germana Komorowskiego. Widzowie mogli cieszyć oczy pięknymi strojami i precyzyjnym wykonaniem oberka i kujawiaka, oglądać z zapartym tchem wyczyny tancerzy w ukraińskim „Hopaku” i poddać się mitycznym litewskim urokom misterium „U źródle” – jest to nowa forma wyrazu zastosowana przez zespół, której towarzyszyły efekty świetlne i wyświetlane obrazy.

Jubilaci kolejno wychodząc na scenę i przeplatając popisy gości, mieli okazję do zaprezentowania widzom swego bogatego repertuaru, jak też mistrzostwa kapeli, którą się „Tumielanka” bardzo szczeni.

Jubileuszowy program zwieńczony został wykonaniem pieśni autorstwa śp. Jana Gabriela Mincewicza „Wileńszczyzny drogi kraj”, której wykonania widzowie wysłuchali na stojąco. Ten nieoficjalny hymn Wileńszczyzny wielu obecnym przypomnił rodzinne strony, drogie sercu miejsca – tak wielu z nich pożegnało je przed wielu laty, by szukać szczęścia w niegdyś kuszącej „świetlaną przyszłością” Wisaginy...

Impreza była kontynuowana w Centrum Wspólnot Narodowych, gdzie wesoła biesiada połączyła wszystkich uczestników Festynu.

Sponsorami Festynu Kultury Polskiej w Wisaginie było Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” - projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2023, Zarząd Główny Związku Polaków na Litwie oraz samorząd miasta Wisaginy.

Janina Lisiewicz
Fot. Povilas Šuminas

Kronikarz polskości

Dokończenie ze s. 1
Litwie i za granicą. Jego fotografie były prezentowane m.in. na Białorusi, w Estonii, Japonii, na Łotwie, w Niemczech, Polsce, Rosji i na Litwie. W jego dorobku jest wiele wystaw tematycznych, poświęconych Ziemi Wileńskiej, m.in. „Miejsca pamięci poległych o wolność Ziemi Wileńskiej”, „Zanim padł, jeszcze ziemię przeżegnał ręką”, „Stare

Organizatorzy: Towarzystwo Projektów Edukacyjnych, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów RP. **Partnerzy:** Ambasada RP w Wilnie, Samorząd m. Wilno, Instytut Polski w Wilnie, Dom Kultury Polskiej w Wilnie, Stowarzyszenie Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna”.

Wystawa Jerzego Karpowicza pod tytułem „Wilno moja miłość” jest częścią projektu „Polacy w wolnej Litwie”, dofinansowanego przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów RP w ramach programu Pomoc Polonii i Polakom za Granicą. Wystawę można oglądać do 10 listopada.

Wilno”, „Rejon sołecznicki: dzieje, ziemia, ludzie”.

Fotografik udokumentował na zdjęciach pamiętne chwile spotkań wilnian z papieżem Janem Pawłem II, który z pielgrzymką przebywał na Litwie we wrześniu 1993 roku.

Publikuje swoje fotografie w wielu czasopismach, m.in. polskich na Litwie: „Kurier Wileński”, „Magazyn Wileński”, „Nasza Gazeta”, „Spotkania”, „Tygodnik Wileńszczyzny”,



w almanachu „Fotografia litewska”, wydawanym przez Związek Fotografików Litwy, a także na portalu internetowym wilnoteka.lt oraz na stronie l24.lt.

Jego fotografie znalazły się w wielu wydaniach albumowych, m.in. „Wilno”, „Druskieniki”, „Święto

Pieśni”, „Najpiękniejsze kościoły Wilna”, „Ziemia Sołecznicka”, „Sakralne dziedzictwo rejonu wileńskiego”. Karpowicz jest też prawdziwym kronikarzem Festiwalu Kresowych w Mrągowie, wielokrotnie utrwalał też na swych zdjęciach tradycyjne Kaziuki-Wilniuki na Ziemi Warmii i

Mazur. Za wybitne zasługi w popularyzowaniu polskiej kultury, za osiągnięcia w działalności artystycznej Jerzy Karpowicz został odznaczony w 2014 roku Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej.

Fot. Marlena Paszkowska

Spotkanie z okazji 45. rocznicy wyboru kardynała Karola Wojtyły na papieża

Hołd Wielkiemu Rodakowi

Modlitwa, występy zespołów i solistów, czytanie wierszy złożony się na święto twórczości religijnej z okazji 45. rocznicy wyboru Kardynała Karola Wojtyły na papieża, które odbyło się w przeddzień liturgicznego wspomnienia św. Jana Pawła II 21 października w Domu Kultury Polskiej w Wilnie. Organizatorem tego tradycyjnego przedsięwzięcia było Katolickie Stowarzyszenie Polaków na Litwie na czele z Pauliną Mielko.

Święto rozpoczęła prezeska Mielko, witając wszystkich przybyłych. – Ciesze się bardzo że przybyliście, aby złożyć hołd św. Janowi Pawłowi II. Następnie głos zabrał ks. Rimantas Vinčaitis, rezydent w wileńskim kościele Niepokalanego Poczęcia NMP na Zwierzyńcu. Powiedział, że jako kleryk modlił się aby papież Jan Paweł II był świętym i dziś raduje się, że jest on już świętym, opiekunem z Nieba, pomaga nam w ciężkich chwilach. Zaintonował krótką modlitwę: Ojcze Nasz, Zdrowaś Maryjo i Chwała Ojcu. Po modlitwie wystąpiło trio wokalne z gimnazjum im. św. Jana Pawła II w osobach Gabrieli Rusakiewicz, Emili Karpowicz i Katriny Astaszchenko po kierownictwem Bożeny Krasitowej, które wprowadziło zebranych w nastrój śpiewu religijnego. Zaprezentowali piosenki „Kiedyś wino i chleb” i „Nasz Bóg jest wielki”.

Dar od prof. Lazutki

Ważnym akcentem święta było przekazanie przez dr.hab. Jarosława Wołkonowskiego, historyka i politologa w imieniu nieobecnego z powodu choroby prof. Juozasa Rimantasa Lazutki z Uniwersytetu Wileńskiego w darze pieczętki z napisem: „Kat.

Stow. Młodz. Męskiej w Daugieliskach/Katalikų Draugijos Jaunuolių/Skyrius Daugeliškių”. Jak mówił historyk Wołkonowski do niego zwrócił się prof. Lazutka z prośbą o znalezienie osoby, której mógłby przekazać pieczętkę znaną w archiwach rodzinnych. Mama Lazutki urodziła się i wychowywała w Daugieliskach w powiecie ignalińskim. Możliwe, że ta pieczętka została przekazana jego rodzinie. Nie miał zamiaru przechowywać ją u siebie, chciałby przekazać do jakiegoś archiwum, muzeum, gminy. Po otrzymaniu listu od prof. Lazutki Wołkonowski zdecydował, że najbardziej odpowiednią organizacją w spełnieniu tej prośby jest Katolickie Stowarzyszenie Polaków na Litwie. Zwrócił się z tą sprawą do prezeski KSPL Pauliny Mielko. Rozpoczęły się poszukiwania wszelkich informacji o członkach Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej w Daugieliskach, m.in. w Litewskim Centralnym Archiwum Państwowym. Niestety, nie znaleziono żadnych informacji o tym stowarzyszeniu i jego członkach działających w Daugieliskach, które w okresie międzywojennym należało do Polski. Jednak nie zaprzestano poszukiwań w tej sprawie.



Poezja i piosenki religijne

W atmosferę poezji religijnej zgromadzoną publiczność wprowadził poeta wileński Aleksander Śnieżko. Przeczytał wiersze o papieżu Janie Pawle II z tomika „Szukałem Cię Jezu”, m.in. „Byłeś, jesteś, będziesz”. Zaprezentował też wiersz we własnym tłumaczeniu o Ostrej Bramie poetki białoruskiej Wandy Marcinsh Dush Reysh. Natomiast wiersz autorstwa samego Jana Pawła II zarecytowała nastolatka Marika Korzovaite. Łukasz Korz z progimnazjum im. Jana Pawła II wykonał piosenkę o Maryi po polsku na melodię piosenki „Mamma Maria” z repertuaru popularnego w latach 70-80 zespołu włoskiego „Ricchi e Poveri”, której słowa ułożyła Paulina Mielko. Zaprezentował też piosenkę

z ukraińskiego serialu komediowego „Swaty”, słowa, której przetłumaczył Aleksander Śnieżko. Katecheta Romuald Tuczkowski zaśpiewał o tym, że Bóg jest wielki i „Czy nie wiecie, że jesteście świątynią”. Przybyły z parafii porudomińskiej chór pod kierownictwem Walentyny Trusewicz wykonał pieśni i piosenki religijne: „O pasterzu”, „Ojcze na Niebie”, „Tylko mnie poprowadź”, „Boże, zmiłuj się nad nami”.

Rysunki o papieżu i obrazy z pleneru

Imprezie towarzyszyła wystawa rysunków uczniów gimnazjum im. św. Jana Pawła II i obrazów, będących pokłosiem wspólnego pleneru uczniów Gimnazjum im. F. Ruszczyca w Rudominie i Liceum Sztuk Plastycznych we Włocław-

ku. Renata Utowka i Aleksander Subotkiewicz, nauczyciele plastyki w „ruszczycówce” i szkole sztuk pięknych w Pogirach, członkowie Twórczego Związku Polskich Artystów Malarzy na Litwie „Elipsa” dali fachową ocenę tych twórczych prac uczniowskich. Jak powiedziała Renata Utowka w tych rysunkach zostawiają oni ślad po sobie, cząsteczkę człowieka. Aleksander Subotkiewicz zachęcił zgromadzonych po powrocie do domu do spróbowania rysowania.

Na zakończenie święta zabrzmiała wspólnie śpiewana ulubiona pieśń Jana Pawła II „Barka”. Uwieńczeniem imprezy była agapa, wspólny posiłek dla pokrzepienia ciała, swoista braterska uczta.

Jan Lewicki
Fot. autor

Pasowanie i ślubowanie uczniów Wileńskiej Szkoły Początkowej na Antokolu

Ważne, tradycyjne wydarzenie

Uroczystość pasowania ucznia na stale się wpisała w kalendarz imprez Wileńskiej Szkoły Początkowej na Antokolu. Od początków istnienia placówki, jest to bardzo ważne wydarzenie dla całej społeczności szkoły. 20 października 2023 r. w kościele pw. św. Piotra i Pawła odbyła się uroczystość ślubowania uczniów klas pierwszych.

Na uroczystość przybyli zaproszeni goście: Ambasador Rzeczpo-

spolitej Polski w Wilnie Konstanty Radziwiłł, dyrekcja szkoły, nauczyciele, wychowankowie zerówki, uczniowie klas 2, 3 oraz rodzice pierwszoklasistów. Całe grono wzięło udział we Mszy św. Podczas kazania ksiądz Wojciech Górlicki uczył jak być ludźmi uczciwymi i sprawiedliwymi.

Po Mszy św. rozpoczęła się uroczystość pasowania na ucznia. Zanim pierwszoklasiści zostali przyjęci do grona społeczności szkoły, musieli przedstawić to,

czego już się nauczyli. Gotowi, odświętnie ubrani i bardzo przejęci przystąpili do recytowania wierszy i śpiewania piosenek. Po zakończonej prezentacji wszyscy zgodnie potwierdzili, iż dzieci wspaniale zdały „egzamin pierwszoklasisty”. Doniosłym momentem było ślubowanie pierwszoklasistów. Aktu pasowania dokonała dyrektorka placówki. Jako dowód były wręczone dla dzieci dyplomy pasowania na ucznia. Na zakończenie uczniowie klas 2 i 3 wesołą piosenką pogra-

tulowały młodszym przyjaciołom i zachęty do czytania książek oraz podróży.

Ambasador Rzeczypospolitej Polskiej Konstanty Radziwiłł składając życzenia, podziękował gronu pedagogicznemu szkoły i rodzicom, za to, że wybrali polską szkołę oraz kształtują odpowiedni system wartości u dzieci. Zwracając się do uczniów przekazał wiadomość pouczającą, a mianowicie – wspominał o magicznych trzech słowach, które ułatwiają życie każdemu: „proszę”, „dziękuję”, „przepraszam”.

Po zakończeniu części oficjalnej uczniowie klas pierwszych zostali zaproszeni do kawiarni „Sakwa” na słodki poczęstunek przygotowany przez rodziców i administrację szkoły.

20 października był dniem nie tylko pełnym pozytywnych wrażeń ale również ważną lekcją życiową. Jesteśmy wdzięczni księdzu Wojciechowi Górlickiemu za krzewienie wartości chrześcijańskich, dziękujemy także za przybycie szanownych gości.

Inf. Wileńska Szkoła
Początkowa na Antokolu



29 października w kościołach Wilna zostaną odprawione Msze św. o błogosławieństwo Boże dla prezydenta RP Andrzeja Dudy i aby tworzący się rząd w Polsce kierował się wartościami chrześcijańskimi.

Kościół Ducha św. – godz. 12.00

Kościół św. Teresy – godz. 13.00

Kościół Niepokalanego Poczęcia NMP na Zwierzyńcu – godz. 13.00

Kościół św. Piotra i Pawła – godz. 13.00

Kościół św. Mikołaja – godz. 14.00

Kościół Miłosierdzia Bożego – godz. 16.00

Katedra św. Stanisława i Władysława – godz. 16.30

Kościół św. Rafała – godz. 13.00

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym trzecim, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA



**Czwartek,
26 października 2023**

Łk 12, 49-53

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i bardzo pragnę, aby już zapłonął. Chrzcist mam przyjąć i jakże jestem udręczony, aż się to wypełni. Czy sądzicie, że przyszedłem, aby dać ziemi pokój? Ależ nie! – mówię wam – raczej rozłam. Odtąd bowiem w jednym domu pięciu poróżni się między sobą: trzech stanie przeciwko dwóm, a dwóch przeciwko trzem. Poróżnią się: ojciec z synem, a syn z ojcem; matka z córką, a córka z matką; teściowa ze swoją synową, a synowa z teściową”.

PRZYJĄC I NIEŚĆ OGIEŃ DUCHA

Ogień oświeca, ogrzewa, oczyszcza. Ogień, który Jezus przynosi ludzkości „wychłodzonej” przez grzech, samotność i obojętność, to Duch Święty, Duch Miłości. Duch Jezusa otwiera nasze umysły i ogrzewa serca, oczyszcza intencje i decyzje woli. Jezus udzielił nam swego Ducha przez chrzcist, zanurzenie w tajemnicy paschalnej męki, śmierci i zmartwychwstania. Naszą odpowiedzią na dar Ducha jest wybór wartości ewangelicznych, nawet za cenę niezrozumienia i odrzucenia ze strony najbliższych. Jednak Duch nas umacnia, abyśmy nawet w takich sytuacjach odpowiadali miłością na odrzucenie, akceptacją na wzgardę, przebaczeniem na obmowę.

Jezu, zapal w moim sercu płomień miłości Twojego Ducha, aby oczyszczał moje intencje.

**Piątek,
27 października 2023**

Łk 12, 54-59

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus mówił do tłumów: „Kiedy zobaczycie chmurę przychodzącą z zachodu, zaraz mówicie: «Będzie deszcz». I tak bywa. A kiedy wieje wiatr z południa, mówicie: «Będzie upał». I tak się dzieje. Ołtudnicy! Umiecie rozeznawać to, co dzieje się na ziemi i niebie, a czemu nie potraficie rozeznaczyć obecnego czasu? Dlaczego więc sami z siebie nie rozsądzacie, co jest słuszne? Kiedy idziesz ze swoim przeciwnikiem do urzędnika, postaraj się już w drodze zawrzeć z nim ugodę, aby cię nie zaprowadził do sądziego. Bo sądzia wyda cię strażnikowi, a strażnik zamknie cię w więzieniu. Mówię ci, nie wyjdiesz stamtąd, dopóki nie oddasz ostatniego grosza”.

SZTUKA ROZEZNAWANIA

O wiele łatwiej rozpoznawać znaki przyrody czy zmiany pogody niż rozumieć ludzkie serca i odkrywać działanie Boga w codzienności. A przecież do każdej z tych rzeczywistości podchodzimy z tym samym umysłem i sercem. Dlaczego więc jest nam tak trudno? Jezus mówi nam, że umiejętność rozeznawania spraw ludzkich i Bożych jest o wiele ważniejsza od znajomości praw natury. Podobnie życie w zgodzie z Bogiem i braćmi jest ważniejsze od życia w pokoju na łonie natury. Umiejętność słuchania i rozmowy prowadzi do wzajemnego zrozumienia, pojednania i zgody.

Jezu, proszę, daj mi mądrość serca i pokorę, potrzebne do szukania zgody i pojednania.

**Sobota,
28 października 2023
Świątyni apostołów Szymona
i Judy Tadeusza, święto**

Łk 6, 12-19

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga. Kiedy nastał dzień, przywołał swoich uczniów i wybrał z nich dwunastu, których nazwał apostołami: Szymona, którego nazwał Piotrem, jego brata Andrzeja, Jakuba, Jana, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Szymona, zwanego Goriwym, Judę, syna Jakuba, i Judasza Iskariotę, który został zdrajcą. Zszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie. Był tam wielki tłum Jego uczniów oraz mnóstwo ludzi z całej Judei i z Jeruzalem, z wybrzeża Tyru i Sydonu, którzy przybyli, aby Go słuchać i zyskać uzdrowienie ze swoich chorób. Także dręczeni przez duchy nieczyste byli uzdrawiani. A każdy z tłumu starał się Go dotknąć, bo moc wychodziła od Niego i uzdrawiała wszystkich.

KRYTERIA WYBORU

Wybór apostołów zaczyna się w ciszy nocy, w sercu Jezusa rozmawiającego z Ojcem na modlitwie. To nie chłodne kalkulacje o mniejszej lub większej przydatności, jak dziś widzimy to w firmach czy korporacjach podczas rozmów o pracę. To wybór pełen miłości, dialogu, uważności. Osoby są wybierane ze względu na to, kim są, a nie na to, co robią, co potrafią, jakich zysków można się po nich spodziewać. Dlatego w gronie apostołów jest miejsce dla Piotra, który zaprzeczył Jezusa, dla Judasza, który Go zdradził, dla Tomasza, który będzie wątpił, dla Mateusza, który był celnikiem, dla Jana, który stał się umiłowanym uczniem. Także w tej chwili Jezus rozmawia ze swoim Ojcem, o tobie i o mnie.

Jezu, dziękuję Ci, że moje życie, powołanie chrześcijańskie, posłanie są owocami Twojego dialogu z Ojcem i Duchem Świętym.

**Niedziela,
29 października 2023
30 niedziela zwykła**

Mt 22, 34-40

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Gdy faryzeusze dowiedzieli się, że Jezus zamknął usta saduceuszom, zgromadzili się wokół Niego. A jeden z nich, znawca Prawa, zapytał Go podchwytliwie: „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” On odpowiedział: „«Będziesz miłował Pana, swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem». To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie jest podobne do niego: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy”.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

OBIETNICA BOGA

„Będziesz miłował” – bardziej niż nakaz czy przykazanie jest to pragnienie Boga względem nas i Jego obietnica. Jeśli pozwolimy Bogu, aby nas kształtował, On mocą swojego Ducha uzdolni całą naszą osobę do kochania w sposób harmonijny i integralny. Wówczas będziemy kochać Go całym umysłem przez poznawanie prawdy. Całym naszym sercem przez budowanie dojrzałych więzi i relacji. Całą naszą duszą przez podejmowanie ewangelicznych decyzji i czystość intencji w działaniach. Coraz bardziej harmonizując nasze wnętrza, będziemy zdolni do miłowania naszych bliźnich jak samych siebie.

Jezu, pragnę kochać Ciebie całym sobą. Dziękuję za Twoje zaproszenie i obietnicę wzrastania w miłości.

**Poniedziałek,
30 października 2023**

Łk 13, 10-17

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

W szabat Jezus nauczał w jednej z synagog. Była tam kobieta, która od osiemnastu lat chorowała. Była pochylona i nie mogła się wyprostować. Jezus zobaczył ją, przywołał i powiedział: „Kobieto, jesteś uwolniona od swojej dolegliwości”. I położył na nią ręce. Natychmiast wyprostowała się i chwaliła Boga. Ale przełożony synagogi, oburzony, że Jezus uzdrowił w szabat, mówił do ludu: „Jest sześć dni, kiedy należy pracować. Przychodźcie więc w te dni, aby się leczyć, a nie w szabat”. Pan mu odpowiedział: „Obłudnicy! Czy nie w szabat każdy z was odwiązuje swego wołu lub osła od żłobu, wyprowadza go i poi? A tej córki Abrahama, którą szatan więził od osiemnastu lat, czy nie należało uwolnić od tych więzów w szabat?”. Kiedy to mówił, wszyscy Jego przeciwnicy zawstydzili się, a cały lud radował się ze wszystkich wspinających czynów, jakich dokonywał.

WYSTARCZY BYĆ BLISKO

Bóg w hojności swojej miłości nie tylko wysłuchuje naszych próśb, ale też udziela łask, o które nie ośmielamy się prosić, lub nie wiemy, że są nam potrzebne. Pochylona kobieta o nic nie prosiła. Po prostu przyszła do synagogi i przez to była blisko Jezusa, w zasięgu Jego wzroku. Widząc jej trud i cierpienie, Pan sam przychodzi jej z pomocą i uwalnia od niemocy. Kobieta natychmiast prostuje się. Może wreszcie spojrzeć Jezusowi w oczy. Wielbi Boga. Jeśli nawet nie wiesz, jak i o co prosić Jezusa, to nieważne... Bądź blisko Niego, w zasięgu Jego wzroku. Resztą On sam się zajmie.

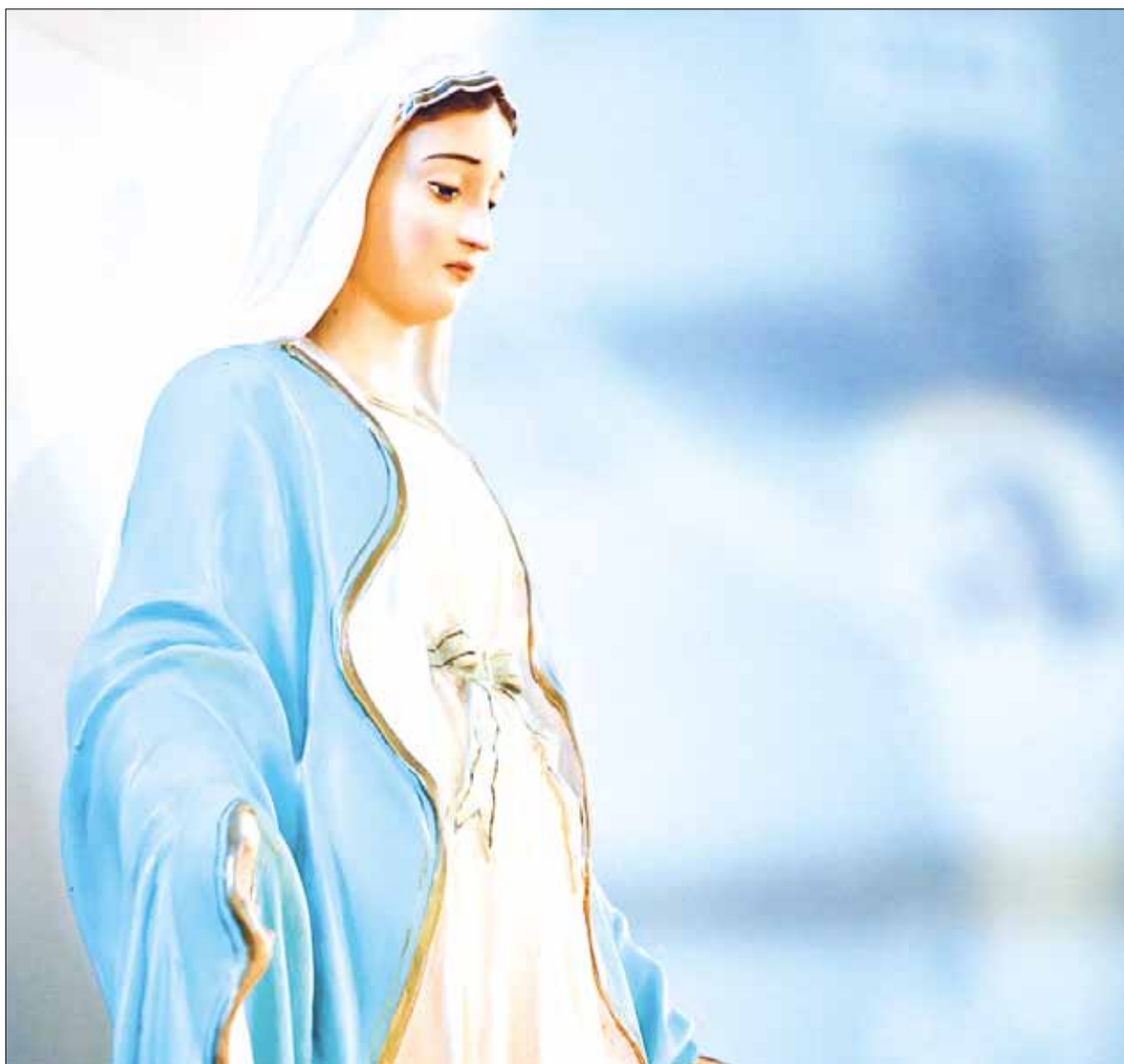
Jezu, Ty prostujesz mnie z moich pochyłości i uwalniasz od wszelkiej niemocy. Chwała Ci za to!

**Wtorek,
31 października 2023**

Łk 13, 18-21

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus mówił: „Do czego podobne jest królestwo Boże? Z czym je porównam? Podobne jest do ziarna gorczycy, które wziął pewien człowiek i zasiał w swoim ogrodzie.



FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Ono wyrosło, stało się drzewem i ptaki założyły gniazda w jego gałęziach”. Mówił dalej: „Z czym porównam królestwo Boże? Podobne jest do zakwasu, który pewna kobieta wzięta i wymieszała z trzema miarami mąki, a wszystko się zakwasiło”.

MAŁE GESTY, PROSTE SŁOWA

Bóg nie potrzebuje wielkich dzieł ani wzniosłych słów. Jemu wystarczą małe gesty i proste słowa. Wystarczyło, że Jezus spojrział, podał dłoń, dotknął, powiedział jedno zdanie, a życie osób, które spotykał, dogłębnie się zmieniło. Powołania, uzdrowienia, uwolnienia od złych duchów, wskrzeszenia – to wszystko działo się w wielkiej prostocie oraz ubóstwie słów i gestów. Bo królestwo Boże jest życiodajną mocą miłości, która niewiele potrzebuje, aby się wyrazić. Małe słowa, te codzienne i najprostsze: „kocham”, „dziękuję”, „przepraszam”, „proszę” są jak ziarenka gorczycy, a przyciągają innych. Małe gesty: uśmiech, pomocna dłoń, cierpliwe wysłuchanie, szczerza pomoc są jak odrobina zakwasu – nadają smak całemu naszemu życiu.

Jezu, pragnę z Tobą doświadczać przemieniającej mocy miłości w najprostszyc słowach i małych gestach codzienności.

**Środa,
1 listopada 2023
Wszystkich Świętych,
uroczystość**

Mt 5, 1-12a

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. Gdy usiadł, zbliżyli się do Niego uczniowie. Wtedy odezwał się i

zaczął nauczać: „Szczęśliwi ubodzy w duchu, ponieważ do nich należy królestwo niebieskie. Szczęśliwi, którzy cierpią udrękę, ponieważ będą pocieszeni. Szczęśliwi łagodni, ponieważ oni posiadają ziemię. Szczęśliwi, którzy są głodni i spragnieni sprawiedliwości, ponieważ oni będą nasyceni. Szczęśliwi miłośnicy, ponieważ oni dostąpią miłosierdzia. Szczęśliwi, którzy mają czyste serce, ponieważ oni będą oglądać Boga. Szczęśliwi, którzy zabiegają o pokój, ponieważ oni zostaną nazwani synami Bożymi. Szczęśliwi, którzy są prześladowani za sprawiedliwość, ponieważ do nich należy królestwo niebieskie. Jesteście szczęśliwi, gdy was znieważają, prześladowają i oczerniają z mojego powodu. Ciescie się i radujcie, bo wielka jest wasza zapłata w niebie”.

BYĆ SZCZĘŚLIWYM

Według Jezusa człowiek szczęśliwy nie upatruje poczucia bezpieczeństwa w samym sobie, lecz pozwala, aby Bóg był we wszystkim jego źródłem. To ten, który nie ucieka przed smutkiem, lecz pozwala, aby Bóg go pocieszał. To ten, który nie używa przemocy w relacjach, ale zdobywa szacunek i autorytet siłą swojej łagodności, wzorując się na Bogu. To człowiek, który realizację swoich aspiracji, pragnień i marzeń uzgadnia z Bogiem, szukając we wszystkim Jego woli. Osoba szczęśliwa według Ewangelii nie oskarża, nie osądza, nie ocenia jedynie według własnego punktu widzenia, lecz czerpie z własnego doświadczenia Bożego miłosierdzia. Dzięki temu, że ma czas dla Boga, widzi Go w drugim człowieku czystym sercem i spojrzeniem. To osoba, która pierwsza wyciąga rękę do zgody i pojednania, ponieważ nosi w sercu Boży pokój.

Jezu, uczyni mnie człowiekiem szczęśliwym, człowiekiem błogostawieństw, człowiekiem świętym.



Atak terrorystyczny w Meksyku

Co najmniej 11 policjantów zginęło w zbrojnym ataku, który miał miejsce w poniedziałek w stanie Guerrero w południowym Meksyku, gdzie powszechną jest przemoc związana z handlem narkotykami. Niezidentyfikowani napastnicy obrali za cel patrol bezpieczeństwa w Coyuca de Benitez (południowo-zachodni stan Guerrero) podczas podróży lokalnego sekretarza bezpieczeństwa. Wszczęto śledztwo, które ma ustalić motyw działania napastników.

Hiszpania: rosą ceny żywności

Ceny artykułów żywnościowych wzrosły w Hiszpanii we wrześniu średnio o prawie 11 proc. w porównaniu z tym samym miesiącem w roku ubiegłym. Najbardziej wzrosła cena oleju z oliwek – o ponad 32 proc., cukru – ponad 30 proc., ryżu – ponad 17 proc., sera – ok. 15 proc. Ponad połowa konsumentów przestała kupować droższe produkty mięsne i rybne, optując za tańszymi produktami.

Ważny ruch Turcji

Prezydent Turcji Recep Tayyip Erdogan przesłał w poniedziałek do parlamentu wniosek ratyfikacyjny dotyczący akcesji Szwecji do NATO. Nie podano żadnych dodatkowych informacji w sprawie ewentualnego terminu głosowania nad tym wnioskiem. Turcja jest ostatnim obok Węgier państwem NATO, które nie ratyfikowało przyjęcia Szwecji do Sojuszu. Do akcesji potrzebna jest zgoda wszystkich sojuszników.

Ofiary śmiertelne powodzi

Co najmniej siedem osób zginęło w Wielkiej Brytanii w wyniku powodzi będących skutkiem sztormu Babet, który w ostatnich dniach przeszedł przez ten kraj. Na terenie Anglii zalanych zostało około 1250 domów.

Nie będzie unijnego zakazu

Na posiedzeniu w Luksemburgu ministrowie unijnej „27.” odpowiedzialni za sprawy rybołówstwa uzgodnili przyszłoroczne limity połowowe. Nie będzie zakazu połowów śledzi na Bałtyku w przyszłym roku. Wcześniej proponowała to Komisja Europejska.

Poważny wypadek na Morzu Północnym

W Zatoce Niemieckiej u wybrzeży wyspy Helgoland zderzyły się na otwartym morzu dwa frachtowce: należący do Polskiej Żeglugi Morskiej statek „MS Polesie” (190 metrów długości i 29 metrów szerokości) i „Verity” (91 metrów długości, 14 metrów szerokości). Zaginionych jest kilka osób.

Młodzież polonijna nagrodzona w Konkursie „Słowem-Polska”

Promocja języka polskiego i kształtowanie wrażliwości na jego piękno wśród Polonii i Polaków mieszkających za granicą są celem zainicjowanego przez Pierwszą Damę Konkursu Recytatorskiego „Słowem-Polska”.

Uroczyste ogłoszenie wyników III edycji odbyło się w formie on-line z udziałem Pierwszej Damy, finalistów i laureatów, a także rodziców i nauczycieli, którzy na każdym etapie konkursu wspierali uczestników w zmaganiach recytatorskich. Konkurs skierowany jest do uczniów szkół polskich i polonijnych oraz ośrodków nauczania języka polskiego z całego świata.

Agata Kornhauser-Duda złożyła wszystkim uczestnikom i nauczycielom przygotowującym do konkursu swoich podopiecznych serdeczne gratulacje.

– Jak zwykle jestem pod ogromnym wrażeniem Waszych talentów recytatorskich, ale i aktorskich, bo trzeba przyznać, że interpretacje wierszy, które zaprezentowaliście, były naprawdę na najwyższym poziomie – mówiła.

Pierwsza Dama podkreśliła,



Ogłoszenie zwycięzców III edycji Konkursu Recytatorskiego „Słowem-Polska”

że uczestnicy konkursu są najlepszym przykładem na to, dlaczego warto uczyć się drugiego języka. Jak wyjaśniała, jest udowodnione naukowo, że nauka drugiego języka ma mnóstwo zalet – chodzi zarówno o rozwój emocjonalny (np. przez kontakt z dziadkami), wsparcie w budowaniu własnej tożsamości, jak i rozwijanie relacji społecznych. – Osoby dwujęzyczne są dużo bardziej kreatywne, bo postrzegają rzeczywistość z różnych perspektyw kulturowych – przekonywała.

Jak zawsze podczas spotkań z

młodzieżą polonijną, Agata Kornhauser-Duda pochwaliła uczniów i podziękowała im za podejmowanie trudu uczęszczania do dwóch szkół. Młodzież chodzi na lekcje do szkoły polskiej zwykle w weekendy lub w godzinach popołudniowych – wtedy, gdy ich rówieśnicy z kraju zamieszkania mają czas wolny.

W uroczystym spotkaniu wzięły też udział minister Andrzej Dera. Prowadziła je dyrektor Ośrodka Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą Justyna Kralisz.

Fot. Grzegorz Jakubowski/
KPRP

Rosja/Media: zdemontowano tablice, poświęcone polskim ofiarom sowieckich represji

W położonym ok. 200 km na wschód od Moskwy obwodowym mieście Włodzimierz zdemontowano tablice pamiątkowe, poświęcone ofiarom sowieckich represji, w tym przedwojennemu polskiemu ministrowi Janowi Jankowskiemu oraz błogosławionemu Klemensowi Szeptyckiemu – poinformował dziś niezależny od rosyjskich władz portal Mediazona.

Kompleks memorialny, na którym znajdowały się tablice, został wzniesiony na miejscu masowego grobu; wszystkie pochowane tam ofiary represji zmarły w znajdującym się nieopodal cmentarza Centralnym Więzieniu we Włodzimierzu. Nawet po wybuchu wojny na Ukrainie kompleks pamięci był regularnie odwiedzany przez zagranicznych

dypłomatów – pisze Mediazona.

W przeddzień demontażu rosyjskie prorządowe media opublikowały artykuły krytykujące pomnik. „W mieście Włodzimierz można dziś zobaczyć kilka tablic pamiątkowych, które wcale nie są poświęcone mieszkańcom tego miasta, ani nawet Rosjanom. Są to tablice pamiątkowe ku czci zagorzałych wrogów naszego kraju, którzy są odpowiedzialni za śmierć tysięcy naszych rodaków” – cytuje reżimowe publikacje Mediazona.

W Rosji od pewnego czasu władze usuwają informacje dotyczące miejsc pamięci o ofiarach radzieckich represji; wśród nich duży odsetek stanowią tablice, krzyże i inne miejsca pamięci poświęcone Polakom.

Pod koniec września władze położonego na Syberii Jakucka usunęły

pomnik poświęcony zesłanym i represjonowanym Polakom, którzy wnieśli duży wkład w rozwój rosyjskiej nauki; po zesłaniu zajmowali się badaniem tamtejszej kultury. Byli to Wacław Sieroszewski, Edward Piekarski, Jan Czerski, Aleksander Czekanowski. Inna ze zdemontowanych tablic była poświęcona ofiarom zesań XVII-XIX w. i ofiarom represji politycznych XX w.

W lipcu z położonego w pobliżu Petersburga cmentarza ofiar stalinowskich represji, zwanego Lewaszowskim Pustkowiem, zniknął krzyż upamiętniający pomordowanych tam Polaków – ofiary stalinowskich czystek z inskrypcją „Przebaczymy i prosimy o przebaczenie”. Został on odsonięty i poświęcony na początku lat 90. z inicjatywy miejscowej Polonii oraz organizacji Memoriał.

Hamas wciąż przetrzymuje około 200 zakładników

Hamas wciąż przetrzymuje około 200 zakładników różnych narodowości, w tym Amerykanów - powiedział w piątek sekretarz stanu USA Antony Blinken. Jak powiedział, są wśród nich dzieci i osoby starsze.

Jak powiedział podczas krótkiej konferencji prasowej szef dyplomacji USA, po piątkowym uwolnieniu dwóch amerykańskich zakładniczek wciąż nieznanne są losy 10 obywateli USA zaginionych po atakach Hamasu z 7 października, z czego część znajduje się w niewoli Hamasu. Jak

przyznał, nie wie, w jakim stanie są zakładnicy i odmówił odpowiedzi na pytanie o stan uwolnionych zakładniczek. Dodał jednak, że według szacunków łącznie Hamas przetrzymuje ok. 200 zakładników różnych narodowości.

Uwolnienie zakładniczek nie nastąpiło w drodze wymiany.

Rozmówca CNN potwierdził, że dwie obywatelki USA są obecnie pod opieką Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża (MKCK).

Portal Times of Israel podał, że uwolnione kobiety, to 18-letnia Nata-

lie Raanan i jej matka - Judith. Dwie mieszkanki stanu Illinois przyjechały do Izraela na urodziny jednego z krewnych. 7 października br. rodzina obchodziła razem święto Simchat Tora w kibucu Nahal Oz, przy granicy ze Strefą Gazy - powiedział portalowi niewymieniony z nazwiska urzędnik izraelski wysokiego szczebla.

Większość zakładników uwalnianych przez bojowników Hamasu do Strefy Gazy żyje, a ponad 20 z nich to osoby niepełnoletnie – ogłosiły w piątek Siły Obronne Izraela (IDF).



Konsultacje z prezydentem

Rozpoczęły się konsultacje prezydenta Andrzeja Dudy z przedstawicielami komitetów wyborczych. Spotkania odbywają się osobno z każdym z komitetów wyborczych, w kolejności zgodnej z wynikami osiągniętymi przez te komitety w wyborach. Prezydent zapowiedział, że będzie pytał polityków o ich pomysły na inwestycje, gospodarkę, energetykę i obronność oraz o potencjalnych kandydatów na premiera.

Wakacje kredytowe

Wakacje kredytowe w roku 2024 r. powinny być ograniczone dla osób z udzielonym kredytem do 400 tys. zł. na stronach Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zostały opublikowane założenia do projektu nowelizacji ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom. Projektowane przepisy mają na celu wydłużenie wakacji kredytowych na rok 2024.

Nominacje ambasadorskie

Minister Spraw Zagranicznych Zbigniew Rau wręczył nominacje ambasadorskie: Jarosław Guzy zostanie ambasadorem RP na Ukrainie; Aleksander Surdej zostanie ambasadorem RP w Wietnamie; Andrzej Jasionowski zostanie ambasadorem RP w Bośni i Hercegowinie; Jan Pawelec zostanie ambasadorem RP w Angoli oraz dodatkowych krajach akredytacji - Republice Wysp Św. Tomasza i Książęcej, Demokratycznej Republice Konga, Republice Konga, Gabonie oraz Republice Środkowoafrykańskiej.

Rozmowa o szkołach polskich za granicą

Małżonka Prezydenta RP Agata Kornhauser-Duda gościła w Pałacu Prezydenckim Tomasz Rzymkowskiego, Sekretarza Stanu, Pełnomocnika Rządu do spraw rozwoju i umiędzynarodowienia edukacji i nauki. Podczas spotkania rozmawiano o działalności polskich szkół za granicą, w tym o nowo powstałej szkole na Malcie, która od kilku tygodni funkcjonuje przy Ambasadzie RP w Valletcie. Z placówki korzysta aż 70 polskich uczniów.

Zmiany w kierownictwie Kancelarii Prezydenta RP

Marcin Mastalerek został mianowany na szefa Gabinetu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy. Dotychczasowy szef gabinetu, Paweł Szrot, zasiądzie w ławach poselskich. Marcin Mastalerek był samorządowcem, posłem na Sejm VII kadencji oraz doradcą społecznym prezydenta Andrzeja Dudy.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Dlaczego jesteśmy przesądni?

Czemu czujemy się trochę dziwnie, gdy konfrontujemy się z czarnym kotem, rozsypujemy sól, na naszej drodze staje drabina albo kalendarz wskazuje piątek 13-go? Powodów może być wiele. Od wychowania po zaburzenia psychiczne. Dlaczego jesteśmy przesądni? Jedną z teorii mówiących o tym, dlaczego bywamy przesądni dotyczy ewolucji i instynktów przetrwania, które były nam niezbędne do uciekania przed drapieżnikami i unikania trujących pokarmów. Pierwsi ludzie mieli wrodzone umiejętności unikania niebezpiecznych sytuacji i obiektów, co pozwalało im nie umierać zbyt szybko i doprowadzało do rozprzestrzeniania się genów, a co za tym idzie – także kompetencje przetrwania. Nazywamy to selekcją naturalną i jest także odpowiedzialna za wiele cech fizycznych, które wykształciliśmy w toku ewolucji. Współcześnie jesteśmy przesądni, ponieważ nasze mózgi wykształciły sobie uproszczone wzorce rozwiązywania problemów. Korzystają ze skrótów myślowych. Z tego powodu często widzimy połączenia tam, gdzie ich tak naprawdę nie ma. Stąd wzięły się takie przesady jak na przykład awersja do czarnych kotów. Nasze mózgi zostały „ostrzeżone” setki lat temu w wielu legendach i podaniach przekazywanych nam przez mędrców, że czarny kot jest zagrożeniem. Teraz szybko „łączy fakty”, które wywołują lęk. W przesądnych zachowaniach pojawia się problem ich kontynuacji poprzez „zapobieganie” im np. odpukując w niemalowane drewno czy spluwając przez lewe ramię. Innym powodem tego, że ludzie bywają przesądni może być przyczynowość i skutek. Ludzie zakładają, że to, co robią przyniesie zawsze określony rezultat. I tak, na przykład, mogli raz założyć zielone skarpetki podczas oglądania meczu ulubionej drużyny piłkarskiej, która akurat wtedy wygrała. Od tamtej chwili ich mózg zaczął łączyć oba fakty skarpetki – wygrana. Co ciekawe, jeśli zespół przegra, nie jest to postrzegane jako „wina” skarpetek, ale innych czynników zewnętrznych. Pokazuje to, że w osobach przesądnych dużo silniejsza jest potrzeba uwolnienia się od wyimaginowanego pecha i rytualne zachowania, które mają za zadanie do tego doprowadzić, niż zdroworozsądkowe myślenie. Najnowsze teorie dotyczące przesądności mówią o tym, że podnosi ona pewność siebie oraz zwiększa wydajność przy wykonywaniu określonych zadań. Badania psychologiczne pokazały, że ludzie wykazywali się większą skutecznością, gdy mieli ze sobą jakiś amulet szczęścia. Podnosi to ich samoocenę i sprawia, że wykazują się większym zaangażowaniem w zadanie. Zatem, jak się okazuje, bycie przesądnym to nie tylko durne „czary-mary”. Podświadomie możemy wierzyć, że miś na szczęście albo czterolistna koniczynka w portfelu może nam pomóc w czasie ważnej prezentacji przed szefem i otrzymaniu awansu.



JESIENNE REFLEKSJE

Pewien ptak codziennie chronił się w suchych gałęziach drzewa, stojącego pośród rozległego pustynnego krajobrazu. Razu pewnego trąba powietrzna wyrwała drzewo z korzeniami, i biedny ptak musiał przelecieć aż sto długich mil, zanim, wyczerpany, znalazł sobie nowe schronienie. Gdy wreszcie, po długim locie dotarł do gęstego lasu, znalazł tam niezliczone drzewa, które ugięły się od owoców...



– Gdyby uschnięte drzewo ocalało, nic nie skłoniłoby ptaka, by wyrzekł się bezpieczeństwa i poszybował w przestworza. Nieszczęścia mogą prowadzić do rozwoju. Trzeba tylko zrozumieć lekcję jaka się w nich kryje.

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Być może-może być – czy to to samo?

Wyrażenie „być może” to fraza, która naszym wypowiedziom nadaje charakter przypuszczenia. Stosujemy ją więc wówczas, gdy nie jesteśmy czegoś do końca pewni. Osoba mówiąca, używająca tego sformułowania pewnie nie wie, czy jest tak, jak mówi, nie jest gotowa powiedzieć, że jest tak lub inaczej. Może się jedynie tego domyślać na podstawie jakichś ogólnych czynników dotyczących danej sytuacji, sprawy.

Natomiast podobne, lecz o odwrotnym szyku wyrazów, „może być”, choć złożone z tych samych słów, ma inne znaczenie. Ta fraza używana jest w sytuacji, gdy osoba mówiąca chce wyrazić swoją bardzo umiarkowaną opinię lub powściągliwą aprobatę. Jest zatem bardzo ostrożna przy akceptacji, uznaniu czy też zatwierdzeniu czegoś albo pozwoleniu, wydaniu zgody na coś. Nie są to więc wyrażenia o identycznym znaczeniu, w związku z tym nie możemy używać ich zamiennie. Drobna różnica, która jednak jest bardzo istotna.

Przykład użycia: *Być może już w tym roku uda mi się załatwić tę sprawę do końca.*

Stronę przygotowała **Monika Urbanowicz**

CZYTAM, BO LUBIĘ

Mieczysław Jałowiecki „Na skraju imperium”

Autor urodził się w rodzinie osiadłej na Wileńszczyźnie, a wywodzącej się z ruskich kniaziów Pieriejaślawskich-Jałowieckich. Za sprawą wielkiej historii żył w kilku epokach, był świadkiem wielkich przemian politycznych, ustrojowych i obyczajowych. Należał do kresowego ziemiaństwa i być może do ostatniego pokolenia, dla którego duchową ojczyzną było dawne wielonarodowe Wielkie Księstwo Litewskie. Jednocześnie – aż do rewolucji rosyjskiej 1917 r. – przynależał do zamożnej i uprzywilejowanej warstwy imperium carów. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości został w 1919 r. pierwszym przedstawicielem rządu Rzeczypospolitej w Wolnym Mieście Gdańsku. Potem osiadł w Kalisziem. Po II wojnie światowej, na emigracji w Anglii, spisał wspomnienia o świecie, który nieodwracalnie przeminał. Będąc baczny obserwatorem, a niekiedy aktywnym uczestnikiem historii, Jałowiecki daje czytelnikowi okazję przyjrzenia się bliżej życiu różnych środowisk i różnym wydarzeniom. I jest to lektura rozmaita: opowieści o dworach zagubionych wśród litewskich borów przepelnia nostalgia, ale wątek rywalizacji wywiadów w wojennej Rosji czy epizody gdańskie z lat 1919–1921 są godne powieści sensacyjnej. Uzupełnienie barwnych wspomnień stanowią komentarze Autora, bardzo subiektywne, pisane z patriotycznym zaangażowaniem, często niezwykle gorzkie, a czasem zaskakująco aktualne. Wspomnienia Jałowieckiego sięgają września 1939 roku; zostały spisane już po drugiej wojnie światowej, na emigracji w Anglii. Wspomnienia przygotował do druku wnuk autora, mieszkający dziś w Australii. Książkę czyta się jednym tchem.



KRZYŻÓWKA z nagrodą 1232

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 3 listopada 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinktinės 50, p. 501

plynie przez Dęblin	głos myszy	mierzony w omach	Najwyższa ... Kontroli	przy-prawa korzenna	przewóz drogą wodną
▶	9		2		
zażalenie	model opla	roślina warzywna duży kamień		tytuł arystokratyczny	osłania piastę koła
▶			uchwyt ślusarski		6
człowiek nietoperz	piłka za boiskiem	wojskowy chód	domena jurysty zaczep, zatrząsk	1	
▶		4	chroni żołnierza na froncie	las z przewagą olchy	osiedle typu wiejskiego
ansa polska ciężarówka			marka gumy do żucia		
▶			ubezpieczeniowa taniec towarzyski		8
góra część ubrania	w ostatniej grupie przedszkolnej wata drzewna	5			
▶			religia oparta na Koranie	przyrząd optyczny	kilim na ścianę
zespół sprzężonych maszyn	narzędzie Kaliope	włókno z Torunia	Kofi ... z ONZ	11	
▶				12	
tworzywo sztuczne anglosaska miara	3			otwór do wlewania płynów	wysoka temperatura
▶				duma dziadka	14
pieśń żałobna szef juhasów			Tadeusz ... gitarzysta		
▶				stałe stanowisko pracy	10
	7		nadciągająca armia	13	15

Litery z ponumerowanych pól utworzą tytuł obrazu H. Siemiradzkiego.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Rozwiązanie krzyżówki nr 1231. Szalona lokomotywa. Nagrodę wylosowała Teresa Kwiatkowska z Wilna. Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Apostoł Miłosierdzia Bożego

Dokończenie ze s. 1 jednocześnie kapelanem wojskowym. W 1924 roku powrócił do rodzimej diecezji, pozostając nadal w duszpasterstwie wojskowym, teraz już w Wilnie. Otrzymał stanowisko Kierownika Wojskowego Rejonu Duszpasterstwa na Wileńszczyźnie, który obejmował 12 samodzielnych jednostek liczących łącznie ponad 10 000 żołnierzy. Niezwykle trudnym przedsięwzięciem z tego okresu było przeprowadzenie odbudowy kościoła garnizonowego pw. św. Ignacego w Wilnie. W 1927 i 1928 r. ks. Sopoćko, pełniąc ciągle funkcję kierownika duszpasterstwa Okręgu Wojskowego, otrzymał kolejne, bardzo odpowiedzialne stanowiska: ojca duchownego w seminarium duchownym i kierownika katedry teologii pastoralnej na Uniwersytecie Wileńskim. Te nowe obowiązki zmusiły go do stopniowego wycofywania się z duszpasterstwa wojskowego. Pozostaje nadal kapelanem wojskowym i odbudowuje wciąż jeszcze kościół św. Ignacego.

W Wilnie jego droga powołania kapłańskiego już na zawsze spłótła się z zakonną drogą św. Faustyny Kowalskiej. Wszystko zaczęło się w czwartek 1 czerwca 1933 r. gdy ks. Michał pełnił posługę spowiednika w wileńskim klasztorze Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przy ul. Senatorskiej 25. Do konfesjonatu podeszła niepewnie młoda zakonnica. Średniego wzrostu, ruda i piegowata. Mieszkała w klasztorze od kilku dni. Klęka i łamiącym się głosem szepnęła: „Znam księdza od dawna. Pokazał mi księdza dwukrotnie sam Pan Jezus”. Mówiła z prostym, wiejskim akcentem. Była wyraźnie zakłopotana. „Jezus powiedział mi o księdzu: „Oto wierny sługa mój, on ci pomoże spełnić wolę moją tu, na ziemi“ i zapewnił mnie, że to „ksiądz właśnie ma ogłosić światu o miłosierdziu Bożym”. Ze strony ks. Sopoćki nastąpiła kłopotliwa cisza. Wątpliwości rozsądzały jego głowę, zdrowy rozsądek dyktował surowe reguły. Zdawał sobie sprawę, że zaufanie słowom prostej siostry drugiego chóru byłoby szaleństwem. Mimo to pełnym ciepła głosem szepnęła: „Siostrzo, konieczna jest konsultacja u lekarza psychiatry. Ale proszę się nie zniechęcać i wszystkie swe wizje opisywać szczegółowo”. Tak powstał „Dzienniczek”, jedna z najbardziej rozchwytywanych lektur duchowych na świecie. Napisała go prosta dziewczyna, która ledwie ukończyła trzy szkolne klasy.

Była zagubiona. Zaufała bezgranicznie swemu spowiednikowi. I choć nic tego nie zapowiadało, a w swym dzienniku ks. Sopoćko napisał jedynie: „Poznałem siostrę Faustynę, która od razu powiedziała, że zna mię od dawna i że mam być jej kierownikiem oraz ogłosić światu o miłosierdziu Bożym”, stali się sobie bardzo bliscy. Gdy Jezus przynaglał Faustynę: „Namaluj obraz”, myślał, że chodzi jedynie o obraz w jej wnętrzu. Później był świadkiem, jak zobaczyła po raz

pierwszy płótno namalowane przez jego sąsiada, wileńskiego malarza Eugeniusza Kazimierowskiego. Sam pokrył koszty, uczestniczył we wszystkich spotkaniach Faustyny z artystą. Znacznie później był świadkiem, jak krakowski artysta Adolf Hyła wypuścił w świat aż dwieście innych wizerunków Jezusa Miłosierdnego. Był rozdarty, dbał skru-



pułatnie o szczegóły, nie wiedział, czy zaakceptować nową formę. A jednak Pan Bóg zaczął posługiwać się tym obrazem. To właśnie on wisi w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łągowcach oraz w większości naszych domów.

Po wyjeździe s. Faustyny z Wilna w kwietniu 1936 roku ks. Sopoćko zaczął szukać w pismach teologicznych Ojców Kościoła potwierdzenia słów s. Faustyny, że Miłosierdzie Boga jest największym Jego przymiotem. Odnalazł je m.in. w dziełach św. Augustyna i św. Tomasza. Od tego momentu zaczął pisać artykuły na temat Bożego Miłosierdzia i publikować je w czasopiśmie teologicznym, głosił też, między innymi w Polskim Radiu w Wilnie, kazania i konferencje. Uzasadniał w nich potrzebę ustanowienia święta Miłosierdzia Bożego w II niedzielę Wielkanocy. Doprowadził do opublikowania modlitw do Bożego Miłosierdzia, w tym koronki, spisanych przez s. Faustynę. Myślał też o tym, jak wykonać polecenie Chrystusa, co do powstania nowego zgromadzenia zakonnego.

Zdanie ks. Michała Sopoćki było zawsze najważniejsze, jeśli chodzi o sprawy związane z objawieniami s. Faustyny i kult Bożego Miłosierdzia. „Proszę bardzo o szczere wypowiedzenie swego zdania, bo słowo Ojca ma dla mnie wielkie znaczenie” - prosiła go w liście z 5 lipca 1936 roku, mimo że nie był już jej spowiednikiem. Z tym, co on powie, liczyła się nie tylko s. Faustyna, ale również jej krakowski kierownik duchowy, jezuita o. Józef Andrasz oraz siostra przełożona. Świadczy o tym fakt, że kiedy s. Faustyna chciała odejść ze Zgromadzenia Matki Bo-

żej Miłosierdzia, by tworzyć nowe zgromadzenie zarówno o. Andrasz, jak i Matka przełożona uzależnili swoje pozwolenie na to, od zgody ks. Sopoćki. Ostatecznie pozostała ona w zgromadzeniu, a nowy zakon Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosierdnego utworzył ks. Sopoćko dopiero po jej śmierci. Już sama s. Faustyna nazywała księdza Sopoć-

kę *Apostolem Bożego Miłosierdzia*. W czasie okupacji niemieckiej udało się ks. Sopoćce szczęśliwie uniknąć aresztowania i przez dwa i pół roku ukrywał się w okolicach Wilna. W 1944 roku po wznowieniu działalności Seminarium Duchownego w Wilnie wykładał w nim aż do jego zamknięcia w 1945 roku przez władze radzieckie i relegowania do Białegostoku. Jednocześnie udzielał się w duszpasterstwie przy kościele św. Jana, katechizował, zorganizował potajemnie kurs katechetyczny. Zagrożony aresztowaniem za tę działalność wyjechał w 1947 roku do Białegostoku. Tu objął wykłady w Seminarium ze swych specjalności: pedagogiki, katechetyki, homiletyki, teologii pastoralnej, teologii ascetycznej. W 1962 roku przeszedł na emeryturę, ale poświęcił się pracy duszpasterskiej w kaplicy przy domu zakonnym Sióstr Misjonarek św. Rodziny przy ul. Poleskiej w Białymstoku. Niemalże do końca swych dni uczestniczył aktywnie w życiu diecezji białostockiej, pracował naukowo, publikował.

Zanim miliony na całym świecie zaczęły szeptać: „Jezu, ufam Tobie”, niewielu wierzyło w opowieści sekretarki Bożego miłosierdzia. Zaangażowanie ks. Michała Sopoćki w sprawę szerzenia kultu Bożego Miłosierdzia napotykało często na opór. Powiernik s. Faustyny spotykał się niejednokrotnie z niezrozumieniem i niedocenianiem swoich wysiłków. Jak biblijny Jan Chrzciciel chciał się umniejszać, by Bóg mógł wzrastać. Był głosem na pustyni, przygotowywał drogę. Gdy publicznie oskarżano go o herezję, a profesorowie KUL zajadłe krytykowali jego traktaty o Bożym miłosierdziu,

przypominał sobie zapewnienie Faustyny, że „to wszystko musi się stać, aby się wypełniła wola Boża”, a czas triumfu poprzedzi bolesny „okres zniszczenia”. Dnia 6 marca 1959 roku ukazała się Notyfikacja Kongregacji Świętego Oficjum która zawierała polecenie zaprzestania propagowania kultu Miłosierdzia Bożego w formach postulowanych przez s. Faustynę. Gdy kard. Stefan Wyszyński odczytał ks. Sopoćce watykańskie napomnienie, ten schylił głowę: „Czekam na karę”. „Karą jest już to, że musiał ksiądz tego wysłuchać” - odrzekł Prymas Tysiąclecia.

Ks. Sopoćko nie tylko przyjął z pokorą decyzję Świętego Oficjum, ale uważał nawet, że przyczyni się ona do oczyszczenia zewnętrznych form kultu Miłosierdzia Bożego oraz zmusi teologów do opracowania podstaw teologicznych tego nabożeństwa. Posłuszny zakazowi Kongregacji ks. Sopoćko, mimo że nadal pracował naukowo nad uzasadnieniem potrzeby kultu Bożego Miłosierdzia, nie wspominał odtąd o objawieniach siostry Faustyny. Pod koniec życia schorowany prosił swych młodszych kolegów z białostockiego seminarium, by zajęli się sprawą Bożego miłosierdzia. Nie znalazł nikogo. Zmarł 15 lutego 1975 r. w dniu wspomnienia św. Faustyna, zakonnego patrona s. Faustyny Kowalskiej, a więc w dniu jej imienin. Przy jego śmierci obecna była m.in. s. Beata Piekut ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia. Jak potem opisywała, tuż po śmierci ks. Sopoćki wyciągnęła przypadkowo list ze zbioru przechowywanej przez niego korespondencji z siostrą Faustyną i przeczytała: „Tyle koron będzie w koronie jego, ile dusz się zbawi przez dzieło to. Nie za po-

myślność w pracy, ale za cierpienie nagradzam”.

Notyfikacja zakazująca głoszenia kultu Bożego Miłosierdzia według objawień s. Faustyny została zniesiona dopiero po 19 latach, 15 kwietnia 1978 roku. Na prośbę biskupów polskich, Jan Paweł II zezwolił od 1995 roku obchodzić w naszym kraju II Niedzielę po Wielkanocy jako Niedzielę Miłosierdzia Bożego. Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów rozszerzyła postanowienie Papieża 5 maja 2000 roku na cały świat.

Ks. Michał Sopoćko został ogłoszony błogosławionym w Białymstoku w niedzielę 28 września 2008 roku. W Mszy św. beatyfikacyjnej w asyście Kompanii Reprezentacyjnej WP przed sanktuarium Miłosierdzia Bożego uczestniczyło około 50 tys. wiernych z Polski oraz Białorusi i Litwy. Dekret, w którym papież Benedykt XVI ogłosił błogosławionym ks. Sopoćkę, odczytał arcybiskup Angelo Amato, prefekt Kongregacji do Spraw Świętych.

Obraz Jezusa Miłosierdnego znajduje się dzisiaj w wielu kościołach w Polsce i na Litwie, w niektórych z nich, m. in. w kościele Ducha Św. w Wilnie, o godz. 15.00 odmawiana jest spisana przez s. Faustynę Koronka do Miłosierdzia Bożego. Kult Miłosierdzia Bożego jest powszechny na całym świecie. A wszystko zaczęło się w chłodny listopadowy wieczór 1933 roku, gdy do konfesjonatu w wileńskim klasztorze, w którym posługiwał bł. ks. Michał Sopoćko, podeszła niepewnie młoda zakonnica średniego wzrostu, ruda i piegowata.

Opr. Jan Lewicki

Na podstawie

www.wojskowagdnyia.parafia.info.pl

Bal Wszystkich Świętych

29 października
rozpoczniemy Mszą Św.
o godzinie 13 30.
Po mszy orszak świętych wyruszy
do domu parafialnego,
czekają gry i zabawy.

**Wybierz świętego
i przebierz się za niego
lub anioła**

Zapraszamy
wszystkie dzieci!

Każdy święty będzie uśmiechnięty!

100 lat temu urodził się Józef Bandzo ps. Jastrząb, żołnierz mjr. „Łupaszkę”

Skromny, życzliwy, pogodny i z poczuciem humoru

100 lat temu, 21 października 1923 r., urodził się Józef Bandzo ps. Jastrząb, jeden z najbardziej znanych żołnierzy oddziałów dowodzonych przez mjr. Zygmunta Szendzielarza „Łupaszkę”.

„Myślałem, że dopisało mi szczęście, bo mogę się włączyć do walki o swoją ojczyznę, i cieszyłem się, że urodziłem się w odpowiednim czasie” – pisał Józef Bandzo w pamiętniku, kiedy po raz pierwszy otrzymał do ręki karabin – słowa te przytoczył historyk dr Tomasz Łabuszewski w artykule „Biuletynu IPN” (nr 1-2/2017).

Wychowani przez szkołę, uformowani przez harcerstwo

„Józef Bandzo „Jastrząb”, urodzony w Wilnie, był przedstawicielem tej samej zbiorowości, co jego koledzy z 5. Brygady – Henryk Wieliczko, Zdzisław Badocha, Leon Smoleński czy Jerzy Lejkowski – wychowani przez polską szkołę, uformowani przez jej harcerstwo (należał do 11. Wileńskiej Drużyny Harcerskiej)” – wyjaśnił dr Łabuszewski we wspomnianym tekście.

Do Armii Krajowej Bandzo wstąpił we wrześniu 1942 r. Rok później rozpoczął służbę w oddziale partyzanckim – 3. Brygadzie Wileńskiej AK. Razem z nią przeszedł szlak bojowy od Mikuliszek, przez Polany, Jaszuny aż po bitwę pod Murowaną Oszmianką, w której został ciężko ranny w rękę. Kolejne tygodnie spędził na rekonwalescencji. W tym czasie na Wileńszczyznę wkroczyła Armia Czerwona.

„Służbę w 3. Brygadzie wspominam bardzo dobrze. Por. „Szczerebiec” (Gracjan Fróg) był wspaniałym dowódcą, dbającym o swoich żołnierzy. My odplacaliśmy mu lojalnością i oddaniem” – powiedział w 2005 r. Józef Bandzo w rozmowie z autorem tego tekstu. W lutym 1945 r. postępując się fałszywymi dokumentami, jednym z transportów repatriacyjnych Bandzo dostał się do Lublina. Tam przeszedł operację ręki, która po zranieniu była częściowo niewładna.

Dowódca osobistej ochrony „Łupaszkę”

Przebywając w Lublinie, dowiedział się, że na białostoczczyźnie działają oddziały wileńskiej AK. Wyruszył na ich poszukiwanie. Udało mu się nawiązać kontakt z 5. Brygadą Wileńskiej AK, dowodzoną przez mjr. Zygmunta Szendzielarza „Łupaszkę”, w której objął funkcję dowódcy 3. drużyny 2. szwadronu, dowodzonego przez por. Romualda Rajsa „Burego”. We wrześniu 1945 r. „Jastrząb” został awansowany do stopnia wachmistrza. W tym samym miesiącu, w ramach akcji „rozładowywania lasów” (likwidacji oddziałów partyzanckich przez władze konspiracyjne), rozwiązano brygadę. Bandzo przeszedł wtedy, razem z całym 2. szwadronem, do Narodo-

wego Zjednoczenia Wojskowego. Późną jesienią 1945 r. zdecydował się jednak na opuszczenie oddziału i przerwę w działalności konspira-



cyjnej. Cywilem pozostał niedługo. W styczniu 1946 r. ponownie stał się podkomendnym mjr. „Łupaszkę”. Jako zastępca, a następnie dowódca patrolu dywersyjnego wstąpił się wypadem z Trójmiasta na Dolny Śląsk, gdzie dokonał trzech udanych akcji ekspropriacyjnych (w Kłodzku, we Wrocławiu i w Wałbrzychu).

Cztery miesiące później, jako dowódca osobistej ochrony „Łupaszkę”, był ponownie w odtworzonej 5. Brygadzie Wileńskiej AK, która wówczas operowała w Borach Tucholskich oraz na Warmii i Mazurach. W końcu lipca 1946 r. został na własną prośbę urlopowany.

„Chciałem się uczyć. Major to doceniał, ale z drugiej strony żał mu było pozbyć się dobrego żołnierza, któremu ufał. Podczas jednego z ostatnich spotkań powiedział do mnie: „Jak się pan ma, poruczniku”. W ten sposób dowiedziałem się, że „Łupaszkę” awansował mnie do stopnia podporucznika czasu wojny” – wspominał Bandzo.

Kara za partyzancką przeszłość

W 1947 r., w ramach amnestii, Bandzo ujawnił się. Rozpoczął normalne życie, założył rodzinę. Przez cały czas jednak ciągnęła się za nim przeszłość. W 1960 r. został aresztowany i skazany w sfinansowanym procesie gospodarczym na karę dożywotniego więzienia. Wyszedł na wolność po 16 latach.

„Pracowałem jako konwojent przy transportach produktów spożywczych do sklepów. Oskarżono mnie o kradzież 2200 zł pieniędzy firmowych. Średnia pensja wynosiła wówczas 1500 zł. Za to przesiedziałem w więzieniu 16 lat. Nie ukradłem tych pieniędzy, ale nikogo to nie interesowało. Był to pretekst do ukarania mnie za partyzancką przeszłość” – tłumaczył.

„Nawet po wyjściu na wolność byłem inwigilowany i narażony na prowokacje. Gdy w 1976 r. opuściłem więzienie, na kilka dni zamieszkałem w hotelu Forum. Nie wiadomo skąd do moich drzwi zapukało dwóch dawnych kolegów z partyzantki” – opowiadał w 2005 r. „Zaproponowali mi skok na bank. Powiedzieli, że mają broń i rozpoznanie terenu. Motywowali to tym, że wszystkim przyda się forsa. Nie byłem tym zainteresowany, pożegnałem się z nimi i przez kilka lat nie widzieliśmy się. Gdy w latach 90. przeglądałem w IPN swoje akta, trafiłem na informacje o tej prowokacji. Moi koledzy byli wówczas na usługach SB, a wszystko zostało ukartowane, abym wrócił do więzienia i nigdy już z niego nie wyszedł” – dodawał.

Intensywne życie

Długi pobyt w więzieniu spowodował, że po wyjściu na wolność Bandzo zaczął żyć bardzo inten-

sywnie, chciał nadrobić stracony czas. Przez pierwszych kilkanaście lat skupił się na rodzinie. Dopiero w latach 90. włączył się energicznie w przywracanie dobrego imienia oddziałom wileńskiej AK i mjr. Szendzielarza. Pracował z historykami, spotykał się z młodzieżą, brał udział w imprezach upamiętniających 5. Brygadę. W pamięci osób, które go spotkały, zapisał się jako osoba skromna, życzliwa, pogodna, z poczuciem humoru i dobrą pamięcią. Józef Bandzo zmarł 16 października 2016 r., siedem dni przed 93. urodzinami. Pośmiertnie został awansowany na stopień podpułkownika. Został pochowany w Kwaterze Polskiego Państwa Podziemnego na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie.

Świeże i wartościowe wspomnienia

„Jako historyk byłem szczęśliwy, że spotkałem człowieka, który swoich wspomnień nie był jeszcze w stanie wymieszać ze wspomnieniami kolegów czy z literaturą. Jego wspomnienia były bardzo wartościowe, ponieważ mówił o rzeczach, które pamiętał, a nie o tych, na które potem nałożyły się kalki rozmów z kolegami” – powiedział PAP prof. Piotr Niwiński, historyk z Uniwersytetu Gdańskiego. „On przez wiele lat był dość daleko od środowiska kombatanckiego, w związku z tym jego wspomnienia były świeże” – zwrócił uwagę. „Prywatnie, myślę, że tak serdecznego, uczciwego i pełnego pogody ducha człowieka trudno spotkać w życiu. Miałem szczęście, że go spotkałem. Bandzo był moim przyjacielem” – podsumował prof.

Niwiński. W 2019 r. ukazała się książka Józefa Bandzo „Tak było. Wspomnienia partyzanta 3. i 5. Wileńskiej Brygady AK”.

Zaskarbił nieklamany szacunek

„Trudno nie zdobyć się na wątek osobisty dotyczący „Jastrząbia”. Poznaliśmy go w pierwszej połowie lat 90., podczas pracy nad pierwszą wspólną książką poświęconą mjr. „Łupaszkę” i jego podkomendnym „Od Łupaszkę do Młota”. Był, obok Rajmunda Drozda „Mikrusa”, tym byłym żołnie-



rzem 5. Brygady, który nigdy nie skąpił nam wiedzy o swoich tak bogatych przeżyciach” – pisał w 2017 r. dr Łabuszewski. „Zawsze skromny, zdystansowany, a jednocześnie emanujący jednoznacznie uformowaną postawą, której nie udało się komunistom złamać mimo jego kilkunastoletniego pobytu w peerelowskim więzieniu, a która powodowała, że żywiło się do niego nieklamany szacunek” – zaznaczył badacz z IPN.

Opr. Z. Ż.

TYLKO MIŁOŚĆ

widowisko muzyczne

Zespół Pieśni i Tańca

OJCOWIZNA

Gość Specjalny
orkiestra MŁODZI - POLSCY
pod batutą
Huberta Kowalskiego

28 października 2023 r. godz. 13.00, 18.00
Dom Kultury Polskiej w Wilnie
ul. Naugarduko 76

Bilety do nabycia w Domu Kultury Polskiej
(poniedziałek - czwartek w godz. 16-19);
rezerwacja pod nr. tel. +370 656 78851 (Wilno),
+370 674 20651 (Niemenczyn)



Zapraszamy młodzież do udziału w wyborach do Rady ds. Młodzieży Samorządu Rejonu Wileńskiego

15 listopada o godz. 14.00 w Sali Wielkiej Samorządu Rejonu Wileńskiego (ul. Rinktinės 50, Wilno) odbędzie się publiczne walne zebranie, podczas którego zostaną wybrani przedstawiciele młodzieży do Rady ds. Młodzieży Samorządu Rejonu Wileńskiego.

Do udziału i zgłaszania swoich kandydatów zapraszani są przedstawiciele działających na terytorium rejonu wileńskiego organizacji młodzieżowych, organizacji pracujących z młodzieżą oraz samorządów uczniowskich (studenckich).

Do włączenia się do ekipy kształtującej politykę młodzieżową i wzięcia udziału w wyborach zapraszane są aktywne młode osoby zainteresowane działalnością i przyszłością młodzieży rejonu wileńskiego.

Kandydować mogą osoby w wieku 14-29 lat, które:

- należą do organizacji młodzieżowych (zgodnie z ich określeniem podanym w Ustawie Republiki Litewskiej o podstawach polityki młodzieżowej);
- należą do organizacji, które pracują z młodzieżą (zgodnie z ich określeniem podanym w Ustawie Republiki Litewskiej o podstawach polityki młodzieżowej);
- są członkami działającego na terenie rejonu wileńskiego samorządu uczniowskiego (studenckiego);
- wystawią swoją kandydaturę samodzielnie.

Kandydatem do Rady ds. Młodzieży Samorządu Rejonu Wileńskiego może zostać każda mieszkająca na terytorium Samorządu Rejonu Wileńskiego młoda osoba, która do 10 listopada 2023 roku (włącznie):

- przedstawi wypełniony formularz rejestracyjny kandydata do Rady ds. Młodzieży Samorządu Rejonu Wileńskiego;
- krótki list motywacyjny.

Podpisane i zeskanowane/sfotografowane dokumenty należy przesać do koordynatora ds. współpracy międzyinstytucjonalnej Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego, zastępującej koordynatora ds. młodzieży gł. specjalistki Julianny Lipińskiej: Juliana.Lipinska@vrsa.lt.

Członkowie Rady będą wybierani w trakcie walnego zebrania

W walnym zebraniu uczestniczy i ma prawo głosu jeden przedstawiciel każdej działającej na terenie rejonu wileńskiego organizacji młodzieżowej, organizacji pracującej z młodzieżą, samorządu uczniowskiego (studenckiego). O swoim udziale w walnym zebraniu każda



organizacja (samorząd uczniowski/studencki) ma obowiązek poinformować koordynatora ds. współpracy międzyinstytucjonalnej Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego, zastępującą koordynatora ds. młodzieży gł. specjalistkę Juliannę Lipińską za pośrednictwem poczty elektronicznej: Juliana.Lipinska@vrsa.lt (nie później niż do 9 listopada (włącznie)).

Delegowanie przedstawiciela na walne zebranie następuje poprzez złożenie pisma delegacyjnego, które musi zawierać imię, nazwisko, stanowisko zajmowane w organizacji (samorządzie) oraz dane kontaktowe osoby delegowanej. List delegacyjny ma być podpisany przez kierownika organizacji (samorządu) lub osobę przez niego upoważnioną. Jeżeli w walnym zebraniu uczestniczy kierownik organizacji (samorządu), list delegacyjny nie jest wymagany.

Podczas walnego zgromadzenia w tajnym głosowaniu do Rady zostanie wybranych 5 członków – przedstawicieli młodzieży.

W trakcie publicznego walnego zebrania każdy kandydat będzie miał możliwość zaprezentowania się maksymalnie do 5 minut.

Wstępny porządek obrad zebrania:

1. Zatwierdzenie porządku obrad walnego zebrania.
2. Wybory przewodniczącego walnego zebrania oraz powołanie komisji ds. liczenia głosów.
3. Prezentacja kandydatów do Rady ds. Młodzieży Samorządu Rejonu Wileńskiego.
4. Liczenie głosów.
5. Ogłoszenie nowych członków Rady ds. Młodzieży Samorządu Rejonu Wileńskiego.

(S -3474)

Samorząd Rejonu Wileńskiego przeznaczył klubowi piłkarskiemu „TransINVEST” czek na 100 tys. euro

W piątek mer rejonu wileńskiego wręczył czek na 100 tys. euro dla klubu piłkarskiego „TransINVEST” rejonu wileńskiego za zdobycie na początku października Pucharu Litewskiego Związku Piłki Nożnej (LFF).



Mer i rada, którzy przyjęli piłkarzy drużyny, ich trenerów, kierowników klubu w wielkiej sali Samorządu Rejonu Wileńskiego, podziękowali zawodnikom za historyczne wydarzenie dla litewskiej piłki nożnej. Ten zespół swoim zaangażowaniem, przywództwem i ciężką pracą daje przykład, że chcąc, można wiele osiągnąć.

„Dotychczas żyjemy pełni najlepszych emocji sportowych. Dziękuję za niesamowitą grę, jaką pokazaliście w finale Pucharu LFF i pokazywaliście przez cały sezon. Jesteście niedawno utworzonym zespołem, ale już wyróżniacie się silnym charakterem, koncentracją i umiejętnością działać wspólnie. Dzięki Wam wszystkim – piłkarzom, trenerom, menadżerom, kibicom, pracownikom – mieszkańcy rejonu wileńskiego mogą być dumni, że mają klub piłkarski, który dobrze gra i tworzy sensację w swoim regionie. Należy się Państwu najwyższy szacunek i wdzięczność” – powiedział mer.

Mer życzył zawodnikom udanego zakończenia sezonu I Ligi LFF, zdobycia tytułu mistrza tych mistrzostw i tym samym zdobycia biletu do najsilniejszej ligi w kraju „Optibet A”. Mer także wyraził nadzieję, że po zdobyciu Pucharu LFF „TransINVEST” będzie mógł w przyszłym roku powalczyć na arenie międzynarodowej – w eliminacjach turnieju Pucharu Konferencji Europy UEFA.

Decyzja o tym, że administracja samorządu rejonu wileńskiego przeznacza kwotę w wysokości 100 tys. euro za wygrany puchar LFF, została zatwierdzona przez Kolegium Rady Samorządu.

Mer cieszył się, że w tej sprawie osiągnięto ogólną jednogłośnieść polityczną. Według niego zespół daje przykład młodym ludziom, zachęca społeczność do wybierania zdrowego i aktywnego trybu życia, uprawiania sportu zawodowego, a także zwiększa popularność rejonu.

Przypominamy, że istniejąca od dwóch lat drużyna „TransINVEST” rejonu wileńskiego, grająca wyłącznie w I lidze, po pokonaniu najsilniejszej drużyny ligi A „Šiauliai” 2:1 (0:1) 1 października zdobyła Puchar LFF na stadionie Dariusa i Girėnasa w Kownie.

(S -3475)

Zapraszamy mieszkańców do skorzystania ze wsparcia państwa i wymiany starych kotłów grzewczych na nowe

Zapraszamy mieszkańców rejonu wileńskiego do skorzystania ze wsparcia państwa i wymiany niewydajnych, starych kotłów na biopaliwo lub paliwa kopalne na nowe pompy ciepła lub wydajne kotły na biopaliwo.

Ministerstwo Energetyki ogłosiło nabór wniosków o państwowe rekompensaty za wymianiane przez mieszkańców niewydajne kotły na biomasę lub paliwa kopalne. Działanie w ramach wsparcia administruje Litewska Agencja Energetyki. Wnioski można składać do 5 kwietnia 2024 r. lub do wyczerpania środków przeznaczonych na każdy nabór.

Pierwsze cztery nabory ogłoszono na kwotę 14,16 mln euro. Łącznie na to działanie w ramach wsparcia z Programu Inwestycyjnego UE w perspektywie 2021-2027 przeznaczono 90,44 mln euro.

Wicemer Samorządu Rejonu Wileńskiego dr Danuta Narbut zachęca mieszkańców rejonu do skorzystania z możliwości zainstalowania w domu znacznie bardziej oszczędnego i przyjaznego dla środowiska sposobu ogrzewania.

„Większość mieszkańców rejonu wileńskiego ogrzewa swoje domy paliwami stałymi – drewnem, węglem lub brykietami. Ogrzewanie paliwem stałym jest nie tylko nieekologiczne – zwiększa zanieczyszczenie powietrza cząstkami stałymi, ale też niewygodne, wymaga bowiem dodatkowego wysiłku i wcześniejszych przygotowań. Część mieszkańców ogrzewa swoje domy dostarczonym w sposób scentralizowany gazem. Nowoczesne sposoby ogrzewania dają większe możliwości ogrzewania w prostszy sposób, nie zanieczyszczają środowiska i są bardziej energooszczędne. Wsparcie ze strony państwa to doskonały sposób na przejście z paliw stałych na nowoczesne ogrzewanie, które jest tańsze i wygodniejsze. Nowe sposoby ogrzewania mieszkańcom bardziej się opłacają i są przyjazne dla środowiska. Zapraszam mieszkańców rejonu wileńskiego do skorzystania z finansowania i odnowienia sposobu ogrzewania” – podkreśla wicemer dr D. Narbut.

Wnioski o wsparcie mogą składać mieszkańcy, którzy są właścicielami budynku mieszkalnego (jednomieszkaniowego), mieszkania w budynku mieszkalnym (dwumieszkaniowym) lub i budynku o innym przeznaczeniu (w ogrodach działkowych) (domki ogrodowe w spółdzielniach działkowych).

Dotacja zostanie przyznana na pokrycie maksymalnie 50 proc. kosztów kwalifikowanych. Za wymianę niewydajnego kotła na pompę ciepła może zostać zwróconych średnio około 3,5 tys. euro, za zainstalowanie kotła na biopaliwo 5 klasy – około 1,5 tys. euro.

Wydatki na wymianę kotła zostaną pokryte według stałych stawek określonych w badaniu, przeprowadzonym przez agencję Europejskiego Funduszu Społecznego. Wybór projektów będzie odbywał się w sposób ciągły. Czas realizacji projektów – do 18 miesięcy, dlatego mieszkańcy będą mogli w wygodnym dla nich czasie złożyć wnioski i zrealizować projekt.

Nabyć nowy kocioł czy pompę ciepła i wypełnić formalności dotyczące faktury VAT i protokołu zdawczo-odbiorczego można już od dnia wejścia w życie warunków dofinansowania projektu – 26 lipca 2023 roku. A więc, ubiegać się o wsparcie mogą również ci mieszkańcy, którzy wymienili kocioł po tej dacie, nie czekając na ogłoszenie zaproszenia.

Szczegółową informację o trybie dofinansowania, wymogach dotyczących składania wniosków i innych aktualnych kwestiach można znaleźć na stronie internetowej Litewskiej Agencji Energetyki: <https://www.ena.lt/inpa-katilokeita/>.

Zapraszamy mieszkańców rejonu do skorzystania ze wsparcia i wymiany niewydajnego kotła na wydajne urządzenie do produkcji ciepła!

Na podstawie informacji Ministerstwa Energetyki

* Z okazji Jubileuszu **Teresie DZIEMIESZKO**, członkini Rady Naczelnej Akcji Wyborczej Polaków na Litwie - Związku Chrześcijańskich Rodzin, składamy wiązankę najpiękniejszych życzeń: niegasnącej energii, spełnienia marzeń, pogody ducha w każdych okolicznościach. Życzymy, aby kolejne lata pozbawione były trosk i zmartwień, niech każdy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości, a Matka Boża ma zawsze w opiece.

Rada Naczelna AWPL-ZChR

* Z okazji Złotych Godów **Reni i Bolesławowi LESZCZYŃSKIM** składamy najserdeczniejsze życzenia: pogodnych dni i nocy, spokoju i miłości zakochanych oczu, a poranek budzi bez trosk o dobre jutro i szczęściu nie zaszkodzi, by nigdy nie było smutno, a szczególnie mocnego zdrowia i wiele łask Bożych.

**Rektor Ryszard Kuźmo,
kabarecik i słuchacze PUTW**

* Z okazji pięknego jubileuszu Urodzin **Żannie SOKOŁOWSKIEJ** składamy życzenia zdrowia, pogody ducha, uśmiechu na co dzień, wiele słonecznych dni, serdecznych i wiernych przyjaciół oraz miłości osób najbliższych.

Koło ZPL w Trokach

Z całego serca

* „Zadowolenie ze swojego życia jest największym i najpewniejszym bogactwem” (Cyceron)

Z okazji pięknego Jubileuszu Urodzin **Halinie NIKOŃCZYK** składamy najserdeczniejsze życzenia dobrego zdrowia, szczęścia, wytrwałości, satysfakcji z wykonywanej pracy, radości w sercu z każdej chwili oraz tradycyjnych 100 lat.

Administracja i społeczność Gimnazjum im. F. Ruszczyca w Rudominie

* **Szanowni Tereso i Józefie Taraszkiewiczowie!**

W świecie pełnym zmian, Wasze 45-letnie małżeństwo jak szafir, który jest symbolem spokoju, wierności i równowagi duszy. Z okazji pięknej rocznicy ślubu życzymy abyście czerpali z tych cech, zgłębiając zrozumienie, tworząc harmonijną relację na dalsze lata!

Zespół „Jeziorka” z Pikieliszek

* Z okazji Dnia Urodzin **Teresie Dulko** życzymy zdrowia, szczęścia, miłości bliskich osób, spełnienia najskrytszych marzeń oraz pomyślności na każdy dzień.

Administracja i nauczyciele Gimnazjum im. F. Ruszczyca w Rudominie

* Z okazji Dnia Urodzin **Aleksandrowi GERCOLWEDENOWI** składamy życzenia mocnego zdrowia, aby każdy dzień przynosił radość, szczęście, dobry nastrój, miłości najbliższych osób a Matka Boża miała w swej opiece.

Mickuńskie Koło Kultury Podwileńskich Tradycji Ludowych oraz zespół wokalny „Mickunianka”

* Z okazji jubileuszu Urodzin **Teresie DZIEMIESZKO** życzymy zdrowia mocnego, szczęścia rodzinnego, miłości bliskich osób.

Koła ZPL i AWPL-ZChR w Bujwidzach

* W Dniu Urodzin **Marii RUS** życzymy, by każdy dzień był napełniony miłością, radością, byś miała krzepkie zdrowie, dobrych prawdziwych przyjaciół, pod dostatkiem powszedniego chleba, a serce pełne współczucia dla bliźnich. Niech dobry Bóg darzy Cię swoją opieką na długie lata.

Prezes Katolickiego Stowarzyszenia Polaków na Litwie Paulina Mielko

* Z okazji pięknego jubileuszu i Imienin **Jadwidze WOJKIEWICZ** życzymy wszystkiego, co najlepsze, dużo zdrowia, szczęścia, spełnienia najskrytszych marzeń, dużo miłości i radości z codzienności. Niech Matuchna z Ostrej Bramy otula swym ciepłem i rozświetla promienie słoneczne nad Twym domem.

Promocja 1978 szkoły w Magunach



EUROPEJSCY KONSERWATYŚCI I REFORMATORZY

EUROPEJSCY KONSERWATYŚCI I REFORMATORZY to grupa powstała w 2009 roku, w której skład wchodzi 66 eurodeputowanych z 16 krajów UE

Członkiem zarządu Grupy EKR w Parlamencie Europejskim jest europoseł Waldemar Tomaszewski, prezes AWPL-ZChR.



66
POSOŁÓW

20
PARTII

16
KRAJÓW

Fracja EKR w Parlamencie Europejskim opowiada się:

- ✓ za Europą Ojczyzn
- ✓ za tradycyjną rodziną
- ✓ za wartościami chrześcijańskimi
- ✓ za niższymi podatkami
- ✓ za równymi dopłatami dla rolników
- ✓ za zmniejszeniem bezrobocia wśród młodzieży

Europa potrzebuje zmiany, nadszedł czas, aby poprowadzić UE w nowym, lepszym kierunku. Unia musi służyć ludziom, a nie biurokratom.

(Zam. 13345)

W imieniu własnym i rodziny składam serdeczne podziękowanie członkom Kółka Żywego Różańca, krewnym, sąsiadom, przyjaciołom, współpracownikom ze starostwa bujwidzkiego, staroście Markowi Piłatowi, którzy okazali życzliwość w tak trudnej chwili pogrzebu Mamy śp. Danuty Ireny Chmielewskiej.
Krystyna Statkiewicz z rodziną

✝ Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci **ZYTY WERKOWSKIEJ**.

Była niesamowitą i życzliwą osobą, która przynosiła radość i szczęście wszystkim wokół siebie. Składamy wyrazy smutku i współczucia Rodzinie oraz Bliskim. Niech Bóg ma Was w swojej opiece i otoczy Pokojem.

Koło ZPL w Rzeszy

✝ Podzielamy ból i smutek oraz składamy wyrazy głębokiego współczucia **Krystynie STATKIEWICZ** z powodu śmierci ukochanej Mamy Danuty Chmielewskiej.

Koła ZPL i AWPL-ZChR w Bujwidzach

✝ „Ludzie których kochamy zostają na zawsze, bo zostawili ślady w naszych sercach.”

Wyrazy szczerzego współczucia Krystynie Statkiewicz z powodu śmierci ukochanej Mamy składają starosta i pracownicy starostwa Bujwidze

Dominika na szczycie

Najlepsza litewska tancerka breakdance Dominika Baniewicz zajmuje pierwsze miejsce w nowym światowym rankingu. 16-letnia uczennica Gimnazjum im. św. Jana Pawła II w Wilnie jest litewską kandydatką na podium Igrzysk Olimpijskich w Paryżu. W nowym światowym rankingu pierwsze miejsce dzieli z chińską tancerką „Bgirl 671”. Obie zgromadziły po 3250 punktów.

Powtórka Hołowczyca

Krzysztof Hołowczy z pilotem Łukaszem Kurzeją jadący BMW X3 CC wygrali rajd Baja Troia Turkey, ostatnią, szóstą rundę Pucharu Europy FIA w rajdach terenowych i zapewnili sobie zwycięstwo w klasyfikacji końcowej cyklu w sezonie 2023. Rajdowy mistrz Europy z 1997 roku powtórzył osiągnięcie z poprzedniego sezonu, gdy także triumfował w PE.

Dwa rekordy Australijki

Pływaczka Kaylee McKeown ustanowiła swój drugi rekord świata w ciągu dwóch dni podczas zawodów Pucharu Świata w Budapeszcie. Australijka w sobotę wynikiem 57,33 poprawiła o 0,12 s własny rekord na 100 m stylem grzbietowym. Dzień wcześniej pokonała dystans o połowę krótszy tym samym stylem w czasie 26,86 s.

Dyskwalifikacja Hamiltona i Leclerca

Brytyjczyk Lewis Hamilton z Mercedesa i Monakijczyk Charles Leclerc z Ferrari zostali zdyskwalifikowani z wyników wyścigu Formuły 1 o Grand Prix USA, który rozegrano w niedzielę w Austin. Jak się okazało ich bolidy były niezgodne z regulaminem technicznym FIA. Wygrał mistrz świata Holender Max Verstappen z ekipy Red Bull.

To dopiero debiut!

Broniąca tytułu Barcelona, bez lecącego kontuzję Roberta Lewandowskiego, pokonała u siebie Athletic Bilbao 1:0 w 10. kolejce hiszpańskiej ekstraklasy piłkarskiej. Bramkę zdobył debiutant 17-letni Marc Guiu. Dziennikarze internetowego serwisu dziennika „Marca” wyliczyli, że od wejścia Guiu na plac gry do zdobycia gola minęły 23 sekundy.

Turniej bokserski o puchar rejonu wileńskiego w Kabiszkach

Emocjonujące pojedynki

W sali przemieszczeni zawodniczkami, zawodnikami, trenerami, kibicami i sympatycami tej widowiskowej dyscypliny sportowej

Ponad 60 młodocianych bokserów i boksek wzięło udział w turnieju, który odbył się w sobotę, 21 października, w sali kabiskiego oddziału Wielofunkcyjnego Ośrodka Kultury w Niemenczynie. Licznie zgromadzeni widzowie obejrzeli 31 porównawczych pojedynków amatorów skórzanej rękawicy. Splendoru przedsięwzięciu sportowemu – zorganizowanemu w rejonie wileńskim po 35 latach przerwy – dodawał fakt, że na ringu walczyli też przedstawiciele miejscowej sekcji bokserskiej prowadzonej przez szkoleniowca Jurija Kuszlewicza.

W minioną sobotę sala kabiskiego Ośrodka Kultury pękała w szwach. Zgromadzona publiczność oczekiwała, że pojedynki bokserskie dostarczą wiele emocji i nie zawiodła się. Za oknami śnił drobny deszczyk, było dość chłodno i wietrznie, ale w ringu i na widowni było aż nadto gorąco.

Do uczestników turnieju ze słowami powitalnymi zwrócili się: Waleria Stakauskaitė, starosta wiejskiej gminy niemenczyńskiej, Marian Kaczanowski, dyrektor Centrum Sportowego Rejonu Wileńskiego, Robert Komarowski, dyrektor Szkoły Sportowej Samorządu Rejonu Wileńskiego, radny Zygmunt Żdanowicz oraz trener kabiskiej sekcji bokserskiej Jurij Kuszlewicz. Jak na gospodarza przystało, przedstawił on pokrótce uczestników, trenerów oraz arbitrow z głównym sędzią klasy międzynarodowej Rytisem Vasiliauskasem na czele.

Znamienne jest to, że w turnieju wzięli udział zawodnicy reprezentujący prawie wszystkie kategorie wiekowe i wagowe. Pojedynki były ciekawe i niezwykle emocjonalne. Kibice nie szczędzili gardła dopingując „swoich”. Każda z walk miała swoją historię i trzymała w napięciu do ostatnich sekund pojedynku. Nie zabrakło również nokdaunu i zwycięstwa w postaci jawnej przewagi przeciwnika.

O tym, że boks nie jest dyscypliną sportową przeznaczoną jedynie dla przedstawicieli płci męskiej skutecznie przekonały młodociane bokserki,



Zwycięski pojedynek na kabiskim ringu stoczył brązowy medalista mistrzostw Europy Radosław Piłat (od prawej)

które nieustępliwie walczyły na ringu oddając cios za cios i walcząc do ostatniego gongu. Na ringu swe zdolności zademonstrowali zarówno młodzi zawodnicy, jak też bardziej doświadczeni. Widowiskowy pojedynek i stojący na dość wysokim poziomie technicznym stoczył np. Radosław Piłat, wychowanek miejscowej sekcji bokserskiej i brązowy medalista mistrzostw Europy.

W ogóle w ciągu pięciu lat działalności sekcji bokserskiej w Kabiszkach Jurij Kuszlewicz wychował dwóch brązowych medalistów Europy, 3 mistrzów i 2 wicemistrzów Litwy, co jest naprawdę znaczącym osiągnięciem. Jak poinformował szkoleniowiec, zainteresowanie boksem jest dość duże i do sekcji uczęszcza ponad 20 dzieci i nastolatków obu płci z różnych okolicznych miejscowości: Aleksandryszek, Sużan, Jęczmieniszek, Niemenczyna, Orzełówki, Bezdany. – Jestem przekonany, że po tym turnieju liczba chętnych uprawiania boks wzrośnie – oznajmił Kuszlewicz. Po chwili dodał jednak, że ta dyscyplina sportu jest na razie niedofinansowana i brakuje odpowiedniego wyposażenia. – Tylko entuzjazmu na dłuższą metę nie wystarczy. Mamy możliwości współpracy np. z polskimi klubami, ale nasze możliwości finansowe są ograniczone – ubolewał doświadczony trener, który w przeszłości również boksował.

Podobno boks znany jest już od 5 tysięcy lat. Na Litwie pojawił się jednak dość późno, a pierwsze zawody w tej dyscyplinie sportowej odbyły się w roku 1923. Ich organizatorem był legendarny lotnik Steponas Darius. Na arenie międzynarodowej litewscy bokserzy zadebiutowali w 1928 r. W 1968 roku złoty medal na Igrzyskach Olimpijskich w Meksyku wywalczył nasz rodak, wilnianin Dan Pożniak.

*Inf. wł.
Fot. archiwum*

Piłkarska Liga Mistrzów

Zwycięski marsz Bayernu

Bramkarz Kamil Grabara rozegrał dobry mecz, ale jego FC Kopenhaga przegrała na wyjeździe z Manchesterem United 0:1 w 3. kolejce piłkarskiej Ligi Mistrzów. Tylko dwa z ośmiu wtorkowych spotkań zakończyły się zwycięstwami gospodarzy.

Grabara długo był praktycznie bezrobotny. W pierwszej połowie obronił tylko bez kłopotów lekki strzał Marcusa Rashforda. Na początku drugiej musiał już wykazać się kunsztem przy próbie po ziemi Duńczyka Christiana Eriksena. Jednak w 72. minucie Polak nie miał szans przy główce Harry'ego Maguire'a. Był to jedyny gol, który Grabara puścił tego wieczoru na Old Trafford, ale to wystarczyło, aby mająca jeden punkt FC Kopenhaga spadła na ostatnie miejsce w tabeli. „Czerwone Diabły” mają trzy.

W samej końcówce goście mogli wyrównać, ale rzutu karnego nie zdołał wykorzystać Szwed Jordan Larsson. Jego strzał z 11 metrów obronił kameruński bramkarz Andre Onana. Mecz poprzedziła minuta ciszy ku pamięci zmarłego w sobotę Bobby'ego Charltona, zdobywcy 249 bramek w 758 występach w barwach Manchesteru United. Wcześniej wieniec na środku murawy złożył m.in. trener „Czerwonych Diabłów” Erik Ten Hag.

Liderem grupy A jest Bayern Monachium z kompletem punktów. We wtorek Bawarczycy wygrali w Stambule z Galatasaray 3:1, odnosząc 16. z rzędu zwycięstwo w fazie grupowej Champions League. W tej rundzie rozgrywek są niepokonani od 37 meczów. Drużyna z Turcji, która zgromadziła cztery punkty, poniosła natomiast pierwszą porażkę od 30 kwietnia, kiedy uległa lokalnemu rywalowi Besiktasowi w ekstraklasie. W późniejszych 23 spotkaniach o stawkę odniosła 20 zwycięstw i trzykrotnie zremisowała.

W grupie B prowadzenie objął Arsenal Londyn, który po pokonaniu Sevilli w Hiszpanii 2:1 ma sześć punktów. Obronca gości Jakub Kiwior pojawił się



Piłkarze Bayernu w fazie grupowej LM odnieśli 16 zwycięstwo z rzędu

na boisku w doliczonym czasie drugiej połowy. Drugie miejsce z pięcioma „oczkami” zajmuje Lens, które zremisowało u siebie z PSV Eindhoven 1:1.

Nie było niespodzianek w grupie C, w której zwyciężyli faworyci: Real Madryt i Napoli. „Królewscy” poradzi sobie na wyjeździe ze Sportingiem Braga (2:1), natomiast Napoli, z Piotrem Zielińskim w wyjściowym składzie, pokonało w Berlinie Union 1:0. Real ma komplet punktów, Napoli – sześć, Braga – trzy, a Union – zero.

W grupie D na czele są ekipy Interu Mediolan i Realu Sociedad, które zgromadziły po siedem punktów. Lider tabeli włoskiej ekstraklasy jest obok Manchesteru United jedyną ekipą, która zdołała we wtorek wygrać w roli gospodarza – pokonała na San Siro FC Salzburg 2:1. Drużyna z San Sebastian wygrała z kolei na wyjeździe z Benficą Lizbona 1:0, pozostawiając zespół z Portugalii bez punktów. FC Salzburg ma trzy.